

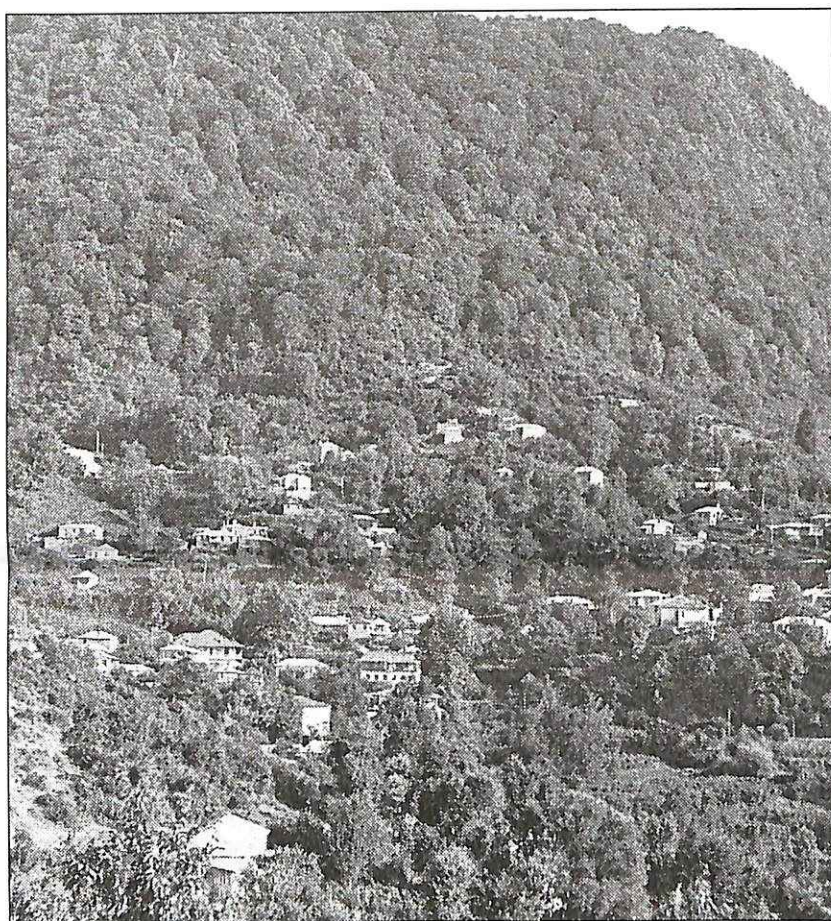
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ ΤΕΤΡΑΕΤΙΑ «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ»

Παρ' ότι ο Οκτώβρης
είναι μακριά ακόμη,
όπως παντού ανά την επι-
κράτεια, έτσι και στο
Ζαγόρι, άρχισε το ...
«κούρντισμα» των οργά-
νων, για την τρίτη 4ετία
του «Καποδίστρια»... Κι
όσο ο καιρός θα κυλάει,
τόσο το «γλέντι» θα φου-
ντώνει ως την ημέρα της...
κρίσεως και των εκλογών.

Διαβουλεύσεις επί
Διαβουλεύσεων,
συναντήσεις και κους-κους
σ' όλους τους Δήμους και
σ' όλα τα χωριά μας. Αγω-
νία και αγώνας, όχι εύκο-
λος, να συμπληρωθούν οι
πολυπρόσωποι συνδυα-
σμοί, τόσο για τα Δ. Συμ-
βούλια όσο και τα Τοπικά.

Κι όταν πρόκειται
για αποψιλωμένες
από ανθρώπινο δυναμικό,
περιοχές, όπως και το
Ζαγόρι, τότε αυτό γίνεται
δυσεπίλυτο σταυρόλεξο με
περιπτώσεις τραγελαφι-
κών καταστάσεων.

Τούτο το περιοδικό,
από την πρώτη χρο-
νιά εφαρμογής του «Καπο-
δίστρια» είχε την αφέλεια
να προτείνει: ένας συνδυα-
σμός σε κάθε Δήμο, ακρι-
βώς για να αντιμετωπισθεί

η πενία του ανθρώπινου
δυναμικού. Αλλά είπαμε:
ασύνετη αφέλεια...

Έτσι πέρασαν οι δυο
Τετραετίες με άγο-
νες προσωπικές, κομματι-
κές και τοπικίστικες αντι-
παραθέσεις, σε βάρος των
ουσιαστικών προβλημά-
των των περιοχών μας.
Έτσι, νομίζουμε, θα πο-
ρευθεί και η τρίτη 4ετία.
Με διαχειριστικές λογικές
και παντελή απουσία ιδε-
ών, προγραμμάτων, ανα-
πτυξιακών προτάσεων,
σοβαρού προγραμματι-

σμού και μιας σωστής
στρατηγικής για το αύριο.
Μακάρι να διαψευστούμε.

Πάντως «Το Ζαγόρι
μας» θα μείνει
(όπως μέχρι σήμερα), έξω
και πάνω από όποιες αντι-
παραθέσεις. Θα παρεμβαί-
νει με ιδέες και προτάσεις
πάνω στα συγκεκριμένα
προβλήματα κι όχι στα
πρόσωπα και οι σελίδες
του θα είναι ανοιχτές σε
όλους, αλλά πάνω στα
προβλήματα του Ζαγοριού
κι όχι σε προσωπικές δι-
νέξεις και κουτσομπολιά.

Και τα πρόσωπα θα κρι-
θούν ακριβώς από τις
θέσεις τους γι' αυτά τα
προβλήματα.

Και το τελευταίο: Για
το περιοδικό μας,
το Ζαγόρι με τους 3 Δή-
μους και τις δύο Αυτόνο-
μες Κοινότητες είναι και
θα είναι ένα και ενιαίο.
Είναι δε από τα θετικά
αυτών των χρόνων η μέχρι
τώρα ανέφελη συνεργασία
μεταξύ των τριών Δη-
μάρχων, μας χωρίς άσκο-
πους και ζημιογόνους
τοπικισμούς.

Ευχόμαστε και οι νέοι
Δήμαρχοι έτσι να
πορευθούν, έχοντας πάντα
υπ' όψιν τους τούτο: Ότι
οι Δήμοι μας, από γεννησι-
μιού τους, είναι αδύναμοι
και θνησιγενείς και δεν
έχουν την πολυτέλεια των
όποιων προστριβών και
αντιπαραθέσεων. Αλλιώς
υπάρχει φόβος να άδομεν
το γνωστό δημῶδες... «Ο
γέρο-Δήμος πέθανε, ο
γέρο-Δήμος πάει»!

Αυτά και θα έχουμε
λόλο τον καιρό να τα
ξαναπούμε μέχρι το φθινό-
πωρο.

Χρόνια τώρα, στη συνεργασία μου με το «Ζ» μας, αντλώ τα θέματά μου σχετικά, κυρίως, με τα γεγονότα που ανακυκλώνει ο ετήσιος χρόνος: δηλ. εποχές, γιορτές, επέτειες κλπ.

Παράλληλα με θέσπιση τέτοιων γεγονότων, από θρησκευτική και κοινωνική πλευρά, έχει καθιερωθεί, σε παγκόσμιο μάλιστα επίπεδο, ο εορτασμός ποικίλων γεγονότων ή ιδεών, με αποτέλεσμα να υπάρχει ένα παράλληλο προς το θρησκευτικό εορτολόγιο, καθιερωμένο σε παγκόσμιο ή τοπικό επίπεδο από διεθνείς Οργανισμούς, φορείς κλπ.

Έτσι, η ογδόη Μαρτίου, ημέρα που γιορτάζεται παγκόσμια η «Γυναίκα», μου δίνει την ευκαιρία να «αλλάξω θέμα» (Τηλεοραστικό αυτό).

Να αναφερθώ στην υπόσταση και την προσωπικότητα της γυναίκας, να τιμήσουμε την παγκόσμια γιορτή της.

Βέβαια, η σημαντική παρουσία της γυναίκας στη δημιουργία και στη συμβολή της στη ζωή, είναι θέμα μεγάλο που δεν χωράει στη σελίδα του χρονογραφήματός μου. Ωστόσο, θα προσπαθήσω να καταχωρήσω τις πιο ουσιώδεις προσεγγίσεις.

Αφετηρία και ερέθισμά μου η μικρή φωτοτυπία μιας παλιά γκραβούρας που έχω στο αρχείο μου και εμφανίζει, παραστατικά, τον κύκλο ζωής της γυναίκας, από την πρωτόπλαστη Εύα μέχρι και σήμερα και εις τον «αίωνα τον άπαντα». Φυσικά, η σμίκρυνση της εικόνας δεν επιτρέπει την ανάγνωση των σημειώσεων σε κάθε σκαλοπάτι της ζωής της, πολύ περισσότερο που παραπέμπουν σε ξένη γλώσσα.

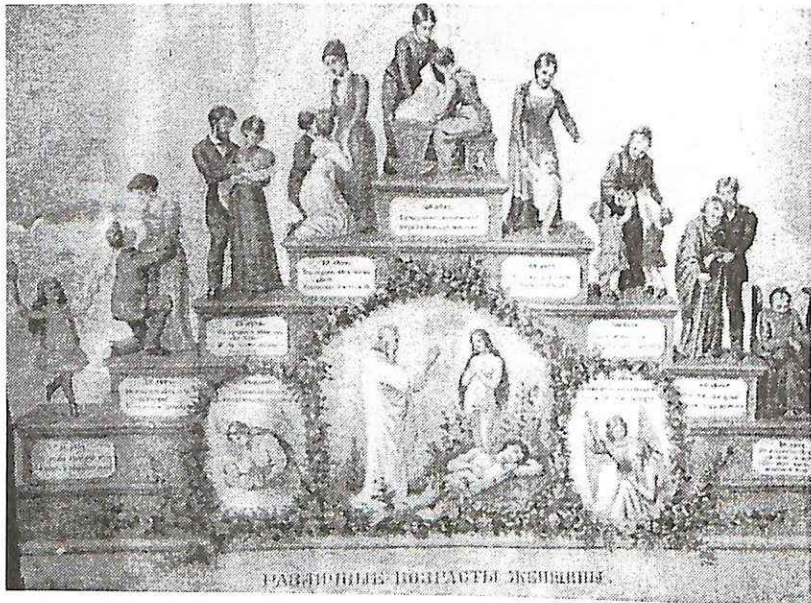
Η υπόσταση της γυναίκας ξεκινάει, κατά την παλαιά Διαθήκη, από το χρόνο δημιουργίας του Σύμπαντος. Ο Θεός-Δημιουργός, μετά το «πλάσιμ εκ πηλού» του Αδάμ, διεπίστωσε ότι: «... ου καλόν είναι τον άνθρωπον μόνον...» (Γένεσις, κεφ. 2, εδάφ. 18) και έτσι πλάστηκε η γυναίκα αφού ο Θεός... έλαβε μίαν εκ των πλευρών αυτού...».

Με το ζευγάρι του Αδάμ,

Χρονογράφημα

8 Μαρτίου 2006: Παγκόσμια ημέρα της Γυναίκας

Σταύρου Συκιώτη

μοιραία, εμφολόχρησε ο πονηρός όφιος συντελεστής του «Προπατορικού αμαρτήματος» με αποτέλεσμα να εκδιωχθούν στον πλανήτη-γη ο Αδάμ και η Εύα του και να υπάρξουμε, σήμερα, εγώ και εσείς οι αναγνώστες (Για τους άλλους πλανήτες δεν γνωρίζουμε ακόμη τίποτα).

Σύμφωνα με την παράσταση του πίνακα, έτσι άρχισε ο «μαραθώνιος ζωής» της γυναίκας-Εύας. Το πλάσμα που γεννήθηκε έγινε κοριτσάκι, ζευγάρωσε στο δεύτερο σκαλοπάτι, έγιναν οι πρώτοι γονείς και στη συνέχεια το πρώτο κοριτσάκι γίνεται πεθερά και γιαγιά, στο κεφαλόσκαλο. Από και πέρα αρχίζει η κατιούσα των σκαλοπατιών: τα «ήντα και τα όντα», τα μπαστούνια και οι πολυθρόνες, ώσπου, άγγελος Κυρίου θα την επαναφέρει στον κήπο της Εδέμ.

Στην πορεία του κειμένου θα παραθέσω τις δυο πλευρές του θέματος «γυναίκα»: Τη Φυσιολογική και Κοινωνική.

8 Μαρτίου: Παρά τα προβλήματα εμείς γιορτάζουμε κάθε ημέρα

8η Μαρτίου: Ημέρα της γυναίκας. Πολλές και πολλοί από εμάς ανθρωπιάται γιατί θα πρέπει να υπάρχει μια ημέρα αφιερωμένη στο γυναικείο φύλο, όταν αυτό που η Σίμν ντε Μποβουάρ είχε αποκαλέσει πικρά «δεύτερο φύλο» δραστηριοποιείται - τουλάχιστον στον ανεπτυγμένο κόσμο - σε όλα τα πεδία της δημόσιας σφαίρας και συνεπώς θα έπρεπε να γιορτάζει κάθε ημέρα του χρόνου. Φυσικά, η πραγματικότητα, όπως τη βιώνει η συντριπτική πλειονότητα των γυναικών, απέχει πάρα πολύ από την παραπάνω εξιδανικευμένη εικόνα. Η 8η Μαρτίου χαρακτηρίζεται συνήθως από ένα βομβαρδισμό εκ μέρους των μέσων ενημέρωσης για τη δυσχερή θέση της γυναίκας ανά την υφήλιο και τον αγώνα για την ισότητα των δύο φύλων.

και η παιδεία, ανατρέπουν φυσιολογικά δεδομένα και δίνουν τη θέση τους στην «κοινωνική γυναίκα», που θεωρεί ότι είναι ισότιμη με τον άντρα και αγωνίζεται, με θετικά αποτελέσματα, γι' αυτήν την ισοτιμία (Φεμινισμός).

Δεν υπάρχει, νομίζω, συγγραφική ιστορία που να πληροφορεί για την εν γένει ιστορία και εξέλιξη της γυναίκας, από την παρουσία της στη γη και επέκεινα. Υπάρχουν, οπωσδήποτε, για μικρές ή μεγάλες χρονικές περιόδους που προσδιορίζουν τη θέση της γυναίκας στο χώρο της οικογένειας και της κοινωνίας. Μάλιστα, αν δω λίγο μεταφορικά το θέμα, με τη σημερινή κοινωνικοοικονομική αντίληψη, της στιγμή που η Εύα ήταν κομμάτι από το σώμα και την προσωπικότητα του Αδάμ, αποτελούσε «κτήμα του, ιδιοκτησία του».

Έτσι πως, νομίζω, διαμορφώθηκε -με τη συμβολή των παραγόντων οικογένεια-κοινωνία, που αναφέρω παραπάνω- το διακριτό στοιχείο της θέσης της γυναίκας έναντι του άντρα, που εξακολουθεί να εμφανίζεται και την «σήμερον ημέραν, 21 αιώνα μ.Χ., να είναι η γυναίκα «υποτελής» στο αφέντη και κύριο άντρα της και να βρίσκεται στο κοινωνικό περιθώριο με τους γυναικωνίτες, την ενδυματολογική

«Ηλικιωμένη Ζαγορίσια (Αρίστη) «Ζαλιωμένη» το φορτίο της καθημερινότητας και του χρόνου». (Φωτ. Στ. Συκ.).

της εμφάνιση κλπ. Μια περιήγηση σε Ασιατικές ή Αφρικανικές περιοχές του πλανήτη μας, δίνει την ευκαιρία ν' αντικρίσουμε και να διαπιστώσουμε την πραγματικότητα. Η τηλεόραση, άλλωστε, μας παρέχει αυτήν την ευχέρεια πολυποικίλα και αναπαυτικά στην πολυθρόνα μας.

Στη μακραίωνη ιστορική ροή, θεωρείται ότι η γυναίκα, αναμφίβο-

Δυο μέτοικοι στο Ζαγόρι

«Σας κάνω όρκο, αν μου 'λεγαν ν' αλλάξω το χωριό μου, μ' ένα βασίλειο ολάκερο, δεν το 'κανα ποτέ μου»

Δημήτριος Σάρρος, από την Κάτω Βίτσα (Ονειρο, από τα Πρώτα Τραγούδια, Αθήνα, 1891)

βρέθηκαν στους τάφους των νεκροπόλεων των Μολοσσών, που ήταν νομάδες κτηνοτρόφοι, βρίσκονται στο Μουσείο των Ιωαννίνων). Είχαν κτίσει ένα εντυπωσιακό σπίτι στο Μονοδένδρι με θέα το Φαράγγι του Βίκου και μας συνέστησαν την περιοχή για την απaráμιλλη ομορφιά της. Μια φορά έκανα έναν περίπατο στο Φαράγγι του Βίκου με τον Παναγιώτη, ενθουσιώδη και έμπειρο ορειβάτη και ειδικό στη Βυζαντινή τέχνη, που μεταξύ άλλων σπουδαίων γνωστικών έργων, έχει γράψει και ένα σημαντικό βιβλίο για τις εικόνες της Κέρκυρας. Δυστυχώς, η Ιουλία απεβίωσε το 1995 σε ηλικία μόλις 56 ετών και μας λείπει πολύ. Το περασμένο καλοκαίρι έκλεισε μια δεκαετία από το θάνατό της.

Η γυναίκα μου, που κατάγεται από την Κέρκυρα, ήθελε να επισκεπτεται το νησί της όσο το δυνατόν πιο τακτικά (και εγώ επίσης). Έτσι, κατά την περίοδο 1980-1985, ταξιδεύαμε με το αυτοκίνητο από τη Θεσσαλονίκη στην Ηγουμενίσα δύο ή τρεις φορές το χρόνο. Κάποια

ευτυχή στιγμή αποφάσισα να επισκεφτούμε τη Βίτσα και μερικά ακόμη Ζαγοροχώρια.

Εκείνο τον καιρό είχαμε ήδη αποφασίσει να αγοράσουμε ένα σπίτι κάπου στην Ελλάδα, που θα έπαιζε

Του Jim Potts
Μετάφραση: Σοφία Βλαδιανού

το ρόλο της βάσης μας για το μέλλον. Είχαμε εξετάσει διάφορες δυνατότητες, από την Κέρκυρα και τους Παζούς μέχρι την Ουρανούπολη στη Χαλκιδική, οικόπεδα και σύγχρονα σπίτια, αλλά και παλιά σπίτια προς αναπαλαίωση.

Έτσι, εκείνη τη μοιραία ημέρα του 1982, νομίζω, σταματήσαμε για καφέ στην ψησταριά του Αλέκου και της Έλλης Αλεξίου. Πίνοντας τον καφέ μας, θαυμάζαμε την πανέμορφη θέα της Άνω Βίτσας και ερωτευτήκαμε την ομορφιά της αρχιτεκτονικής και του φυσικού περιβάλλοντος. Δεν μπορούσα να πιστέψω πόσο εκπληκτικό ήταν, πως τα πέτρινα σπίτια έδεναν με το βράχο.

8 Μαρτίου 2006: Παγκόσμια ημέρα της Γυναίκας

κρατούν στο περιθώριο, όσο η ανδροκρατική υπεροψία, οι κοινωνικές αντιλήψεις ή όποιες σκοπιμότητες. Η γυναίκα-Εύα ξεκίνησε από τον «Ουρανό», έκαμε τον γήινο κύκλο της και επανήλθε στον «Ουρανό» ως Παναγία-Μητέρα του Υιού-Θεού Χριστού. Αυτήν επικαλείται ο άντρας σε μια στιγμή ξαφνικού σοβαρού κινδύνου ή δυσκολίας στην αυθόρμητη επίκλησή του: «Παναγιά μου», δείχνοντας έτσι τη μηδαμινότητά του.

Στη σημερινή εποχή μας, ιδιαίτερα στη Δύση, η γυναίκα έγινε ισότιμη με τον άντρα στα δικαιώματα, τις υποχρεώσεις κλπ στην εν γένει λειτουργία της κοινωνίας. Και δεν έπαψε ν' αγωνίζεται, αποδεικνύοντας τις μεγάλες δυνατότητές της. Σκόρπια ονόματα: η πλέον πρόσφατη Αγκελα Μέρκελ (Γερμανία), Μισέλ Μπάτσελετ (Χιλή), Αρια Χαλόνεν (Φινλανδία), Γκλόρια Αρόγιο (Φιλιππίνες), Έλεν Κλαρκ (Ν. Ζηλανδία) και ν' αναφέρουμε ακόμα τη «σιδηρά» Μάργκαρετ Θάτσερ, την Ιντίρα Γκάντι, Μπενανζίρ Μπούτο, Κορασόν Ακίνο, Γκόλντα Μιέρ κλπ. Να τελειώσω αναφέροντας τα ονόματα δύο γυναικών των ΗΠΑ που με την ιδιότητα της Υπουργού

Εξωτερικών διαχειρίζονται παγκόσμιες υποθέσεις, την Μαντλίν Ολμπράιτ (παλιότερα) και τη σημερινή Κοντολίτσα Ράις.

Να κλείσω μεταφέροντας προσωπικές μου εμπειρίες και βιώματα. Έζησα, μέχρι την εφηβεία μου, σε μια γυναικοκρατούμενη οικογένεια και γενικότερα στην μικρή κοινωνία του χωριού μου, όπου η παρουσία της γυναίκας, με το βαρύ φόρτο υποχρεώσεων και ευθυνών για την οικογένεια -μια και οι περισσότεροι άντρες ήταν Ζαγορίσιοι- μετανάστες στο εσωτερικό ή εξωτερικό- την έκαναν στα μάτια μου όχι μόνο ηρωίδα αλλά μυθικό πρόσωπο.

Η αγτοχή στις φυσικές της δυνάμεις, στο μέγεθος των ευθυνών και υποχρεώσεων, η μεγαλοσύνη, σαν ισόρροπο αντιστάθμισμα, του ψυχικού της χώρου, μου κέντριζαν τη σκέψη και προκαλούσαν τον θαυμασμό μου. Απόρροια αυτών των βιωμάτων μου είναι να αντικρίζω, και σήμερα, με συγκίνηση, μια γυναίκα του χωριού, ιδιαίτερα του Ζαγοριού που βίωσα, με το κεφαλόμάντηλό της, την ποδιά της, ενδοχόμενα το σεγκούνι της (που σεγκούνι σήμερα) κλπ συνταιριαγ-

Πρώτσα τον Αλέκο Αλεξίου εάν γνώριζε κάτι για την ύπαρξη σπιτιών προς πώληση στο χωριό. Μου είπε ότι το παλιό τους σπίτι στην Κάτω Βίτσα ίσως να ήταν προς πώληση. Άφησα όνομα και διεύθυνση και μετά από λίγους μήνες συναντιόμασταν σε διάφορες καφετέριες όπως την Όαση, και άλλες δίπλα στη λίμνη των Ιωαννίνων, για να καταλήξουμε σε συμφωνία. Η Μαρία και εγώ είχαμε δει το σπίτι και παρόλο που οι τοίχοι και το εσωτερικό του ήθελαν δουλειά ήταν λίγο πολύ κατοικήσιμο τον καιρό εκείνο. Μου άρεσε πολύ η παλιά κουζίνα και ο φούρνος για το ψωμί ενώ η έλλειψη τρεχούμενου νερού και σύγχρονης τουαλέτας δεν με απογοήτευαν. Η τουαλέτα στο αχούρι/κελάρι δεν ήταν ιδανική αλλά λειτουργούσε ακόμη και εάν έπρεπε να κατέβουμε κάποια ετοιμόρροπα σκαλιά για να φτάσουμε σε αυτήν. Η δεξαμενή ήταν το καλύτερο σχεδόν στοιχείο του σπιτιού και διασκεδάζα πολύ βγάζοντας κουβάδες κρύο βρόχινο νερό με το σκόνι να ταιριάζει απόλυτα στο αυλάκι που είχε χαραχθεί στην πέτρα. Κάποιο φίλο μας βοήθησαν να στήσουμε ένα αυτοσχέδιο ντους με έναν κουβά που τραβιόταν στο ύψος της σκεπής με μια τροχαλία. Αν και ο παλιός αέρας τρύπωνε στο σπίτι κατά τους χειμερινούς μήνες, το γεγονός ότι

μένα με το αυλακωμένο απ' το χρόνο πρόσωπο, αποτύπωμα αγώνα και ευθύνες ζωής.

Ευκαιριακά, ως είναι τούτη η έκφρασή μου το: «Ευχαριστώ».

Θα χρειαστεί να επανέλθω, σε νέα μου κείμενα, παρουσιάζοντας άλλες πλευρές γι' αυτό το πολυσύνθετο πλάσμα, τη «Γυναίκα». Χρόνια πολλά «Γυναίκα», για τη φετινή παγκόσμια γιορτή Σου.

8 Μαρτίου: Παρά τα προβλήματα εμείς γιορτάζουμε κάθε ημέρα

8η Μαρτίου: Ημέρα της γυναίκας. Πολλές και πολλοί από εμάς ανθρωπιάται γιατί θα πρέπει να υπάρχει μια ημέρα αφιερωμένη στο γυναικείο φύλο, όταν αυτό που η Σίμν ντε Μποβουάρ είχε αποκαλέσει πικρά «δεύτερο φύλο» δραστηριοποιείται -τουλάχιστον στον ανεπτυγμένο κόσμο- σε όλα τα πεδία της δημόσιας σφαίρας και συνεπώς θα έπρεπε να γιορτάζει κάθε ημέρα του χρόνου. Φυσικά, η πραγματικότητα, όπως τη βιώνει η συντριπτική πλειονότητα των γυναικών, απέχει πάρα πολύ από την παραπάνω εξιδανικευμένη εικόνα. Η 8η Μαρτίου χαρακτηρίζεται συνήθως από ένα βομβαρδισμό εκ μέρους των μέσων ενημέρωσης για τη δυσχερή θέση της γυναίκας ανά την υφήλιο και τον αγώνα για την ισότητα των δύο φύλων.

Το σχολείο μας βρίσκονταν μπροστά από την εκκλησία του Αγίου Νικολάου με είσοδο απέναντι από το σπίτι του Κλεάνθη Βαραδίνη. Δυστυχώς τόσο η εκκλησία όσο και το σχολείο μας κήκαν από τους Γερμανούς κατακτητές. Αρχικά το σχολείο μας ήταν διθέσιο, αλλά από το 1935 έγινε μονοθέσιο με το δάσκαλο Θρασύβουλο Βλαδίκα από τα Κάτω Σουδενά. Ως μαθήτρια είχα το Δ. Βάντζιο μετέπειτα Επιθεωρητή στην πρώτη τάξη, τους Σουδενιώτες Ζωρντούμη και Τατσιπούλου στη Β' και Γ' τάξη αντίστοιχα. Το σχολείο διέθετε δύο αυλές τη μικρή και τη μεγάλη, όπου περνούσαν τα διαλείμματα τα παιδιά των μικρών και των μεγάλων τάξεων καθημερινά, πλην Κυριακής, πρωί και απόγευμα, με ένα διάλειμμα μιας ώρας το μεσημέρι. Από τη στιγμή που το σχολείο έγινε μονοθέσιο, γκρεμίστηκαν τα ενδιάμεσα χωρίσματα της κάθε τάξης και δημιουργήθηκε ένας ενιαίος χώρος όπου όλες οι τάξεις έκαναν μάθημα. Στα θρανία μας είχαμε τρύπες, όπου βάζαμε τα μελανοδοχεία γιατί χρησιμοποιούσαμε καλαμάρια. Εκτός από τη μελέτη των μαθημάτων, τα καθήκοντά μας περιστρέφονταν και γύρω από την καθαριότητα, τη θέρμανση, τη συλλογή χρημάτων για τις εκδρομές δίνοντας θεατρικές παραστάσεις, και τη συμμετοχή μας στο σχολικό δικαστήριο.

Καθαριότητα: Μία φορά την εβδομάδα κάναμε καθαριότητα στο σχολείο. Τα αγόρια έφερναν το νερό από το πηγάδι και οι κοπέλες με τις σκούπες καθαρίζαν το σχολείο. Τα τζάμια τα σκούπιζαν εναλλάξ τέσσερα κορίτσια και τέσσερα αγόρια ανάλογα με τη σειρά που καθόριζε ο δάσκαλος. Όταν πηγαίναμε στο σχολείο αφήναμε τα παπούτσια μας στην αποθήκη και φορούσαμε παντόφλες. Όσοι δεν είχαν παντόφλες κυκλοφορούσαν με πλεκτές παντόφλες. Στα διαλείμματα το χειμώνα στρώναμε ψάδες στη σάλα του σχολείου όπου παίζαμε παιχνίδια, όπως κολοκυθιά, τόμπολα ή μαθαίναμε χορούς.

Θέρμανση: Για τη θέρμανση το χειμώνα κάναμε προετοιμασία από το Σεπτέμβριο-Οκτώβριο. Είμασταν υποχρεωμένοι να φέρνουμε δύο ξύλα ο καθένας κάθε μέρα από το σπίτι μας για δεκαπέντε συνεχόμενες μέρες. Επίσης έπρεπε να φέρνουμε λίγα σπέρτα και δαδιά. Το χειμώνα με τη σειρά ανά δύο τάξεις Α,Β,Γ,Δ και Ε,ΣΤ τάξεων και ήταν τριμελές δηλαδή απαρτιζόνταν από Πρόεδρο, Γραμματέα και Εισαγγελέα. Οποίος μαθητής ήθελε να κάνει αναφορά την κατέθετε σε χαρτί στο Γραμματέα, π.χ. για εξύβριση, φτώσιμο, κτύπημα, ειρωνικές εκφράσεις κ.λ.π. Κάθε Παρασκευή απογεύματα γίνονταν η συνεδρίαση με απογεύματα όλων των μαθητών και

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΩΝ ΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '30

την επίβλεψη του δασκάλου. Το σχολικό δικαστήριο αφού άκουγε τον κατηγορο και τον κατηγορούμενο αποφάσιζε αν θα επιβληθεί ή όχι τιμωρία. Η συνηθισμένη τιμωρία ήταν τριάντα φορές γράψιμο ενός μαθήματος, εκτός αν ήταν κάτι πολύ σοβαρό οπότε επενέβαινε ο δάσκαλος σε άτακτους μαθητές ήταν ο κατ' οίκον περιορισμός τους για μία εβδομάδα.

Θεατρικές παραστάσεις. Κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς παρουσιάζαμε τρεις θεατρικές παραστάσεις. Στις 25 Μαρτίου με θέμα τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου ή την επανάσταση του 1821, το Μάιο με θέμα την Άνοιξη και τέλος τον Ιούνιο διάφορα θέματα. Φτιάχναμε από μεγάλα σεντόνια τις κουρτίνες της σκηνής και σχεδιάζαμε σε χαρτόνια σχέδια παραθύρων, πόρτες κ.ά. ανάλογα με την υπόθεση του έργου. Λίγες ημέρες πριν τις παραστάσεις έπρεπε ο κάθε μαθητής να φέρει μία ή δύο καρέκλες από το σπίτι, για το κοινό. Επίσης οι γονείς που έβλεπαν τις παραστάσεις πλήρωναν είσοδο από 1 έως 2 δραχμές για την ενίσχυση των μαθητών, ώστε να μπορούν να διοργανώνουν εκδρομές.

Εκδρομές: Είχαμε δύο ειδών εκδρομές τις εντός και εκτός χωριού. Οι πρώτες ήταν ημερήσιες και γίνονταν σε μέρη κοντινά στο χωριό μας όπως στα αμπέλια στη «Βρύση του Πασά», στην περιοχή «λειβαδάκι» και στο Μοναστήρι των Ασπραγέλων. Οι δεύτερες ήταν συνήθως διήμερες με λεωφορείο. Γι' αυτές τις εκδρομές καταθέταμε 2 δραχμές το μήνα που παίρναμε από τους γονείς ή από συγγενείς οι οποίες αποταμιεύονται από το Γραμματέα-μαθητή στον κουμπάρα, ενώ έγραφε την εισφορά του κάθε μαθητή σε ένα τετράδιο. Έτσι όταν έρχονταν η ώρα της εκδρομής τον Ιούνιο είχαμε χρήματα για τα έξοδα του λεωφορείου και για τα προσωπικά μας έξοδα. Η ετήσια αυτή αποταμίευση είχε σαν αποτέλεσμα να μην αναζητάμε τελευταία στιγμή χρήματα και να φέρνουμε σε δύκολη θέση τους γονείς.

Εκδρομή στη Μ. Βελλάς και Κόνιτσα: Ήταν μια ημερήσια εκδρομή με λεωφορείο και είχαμε την ευκαιρία να επισκεφθούμε την Ιερά Μονή Βελλάς, όπου περιηγήθηκαν στην εκκλησία, το σχολείο και τον Μύλο. Επειτα επισκεφθήκαμε τα Δολιανά και τη Κόνιτσα.

Εκδρομή στα Γιάννινα: Ήταν μια διήμερη εκδρομή που μας έδωσε την ευκαιρία να γνωρίσουμε τα Γιάννινα. Το λεωφορείο που μας μετέφερε είχε τέντες και παράθυρα με ζελατίνες. Πρώτα επισκεφθήκαμε το Κάστρο και τα δύο τζαμιά.

Μετά με 3 βάρκες με κουπιά πήγαμε στο νησί όπου επισκεφθήκαμε το κρυφό σχολείο, το σπίτι του Αλή Πασά και στη πλατεία του νησιού γευματίσαμε. Από τα σπίτια μας είχαμε πάρει φαγώσιμα (κεφτέδες, αυγά, ψωμί) και παγούρι με νερό. Το απόγευμα στα Γιάννινα είδαμε το παγοποιείο του FIX (σήμερα το ξενοδοχείο Παλλάδιο), και επισκεφθήκαμε το οδοντιατρείο του Σακελλαρίου, όπου μας προέξηνσε

Της ΒΕΑΤΡΙΚΗΣ ΒΑΡΑΔΙΝΗ - ΜΕΡΤΖΙΟΥ

ιδιαιτερη εντύπωση ο τόννος με τον τροχό που τίθονταν σε κίνηση πατώντας ένα εξάρτημα με το πόδι. Το βράδυ κοιμήθηκα σε συγγενείς μας και παίρναμε έναν ή δύο συμμαθητές/τριες που δεν είχαν πού να μείνουν.

Την άλλη ημέρα πήγαμε με το λεωφορείο στο αεροδρόμιο και ξεναγηθήκαμε σε ένα επιβατικό αεροπλάνο. Το λεωφορείο μας επένεφε στο κέντρο των Γιαννίνων όπου κάναμε μια μικρή έφοδο στα μπουγατοσπωλεία. Στη συνέχεια επισκεφθήκαμε το νοσοκομείο «Χατζηκώστα» κοντά στον Άγιο Νικόλαο Αγοράς όπου είδαμε και πώς λειτουργεί το καλοριφέρ. Επειτα επισκεφθήκαμε το εμπορικό κατάστημα «Καππά» για να δούμε πώς γίνεται η εμπορική συναλλαγή και πώς μετράει με τον πηχύ τα

υφάσματα. Τέλος επισκεφθήκαμε το ξενοδοχείο «Ακροπόλ Πάλλας» όπου είδαμε πώς λειτουργεί ο ανελκυστήρας και για πρώτη φορά κάναμε χρήση του. Το βράδυ κοιμήθηκα με στους συγγενείς και την άλλη μέρα επιστρέψαμε στο χωριό.

Εκδρομή στην Πρέβεζα-Άρτα: Το Μάιο του 1937 αναχωρήσαμε ένα πρωινό από το χωριό με λεωφορείο με τέντες και παράθυρα από ζελατίνα και το απόγευμα φθάσαμε στην Πρέβεζα όπου καταλύσαμε σε ένα παραλιακό ξενοδοχείο. Η πρώτη εντύπωση από την Πρέβεζα ήταν τα κατεστραμμένα και ραγισμένα σπίτια από το σεισμό που είχε προηγηθεί τη χρονιά εκείνη. Στο λιμάνι επισκεφθήκαμε ένα επιβατικό καράβι, όπου είδαμε το μηχανοστάσιο, τις κουκέτες, το μαγειρείο, τα κρεμασμένα σε γάντζους σκεύη μαγειρικής, το κατάστρωμα, τη γέφυρα και συνομιλήσαμε με το πλήρωμα. Φαγητό είχαμε από το σπίτι και το βράδυ δοκιμάσαμε γλυκά από πλανόδιους πωλητές. Κοιμηθήκαμε στο ξενοδοχείο και την επομένη ημέρα επισκεφθήκαμε την αρχαία Νικόπολη. Συνεχίσαμε την εκδρομή μας και επισκεφθήκαμε την Άρτα όπου είδαμε το γεφύρι, την πλατεία Σκουφά και την εκκλησία της Αγίας Θεοδώρας. Το βράδυ επιστρέψαμε αρκετά κουρασμένοι που είχαμε δει για πρώτη φορά στη ζωή μας θάλασσα και υπέροχα μέρη. Περιττό να σημειώσω ότι δεν κλείσαμε μάτι τη νύχτα διηγώντας στους δικούς μας με κάθε λεπτομέρεια ότι είχαμε δει.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΙΤΣΙΟΣ

Αναδημοσιεύουμε από τη γιαννιώτικη εφημερίδα «ΗΠΕΙΡΟΣ» το σχολόγιο για το συμπατριώτη μας φίλο και τακτικό συνεργάτη του περιοδικού μας **Άγγελο Κίτσιο** με το χαρακτηριστικό τίτλο «**Τεράστια η προσφορά στον τόπο του Άγγελου (Κίτσου) του Ζαγορίου της Ηπείρου**». Προσθέτοντας κι' εμείς, πως πραγματικά ο Άγγελος Κίτσος προικισμένος με μια σπάνια ψυχική δύναμη, πληθωρικό ταλέντο και παθολογική αγάπη για το γενέθλιο τόπο του προσφέρει αφειδώλευτα όλες του τις πνευματικές και σωματικές του δυνάμεις σε μια τεράστια προσπάθεια για τη δημιουργία ενός μοναδικού κοινωνικού και πολιτιστικού έργου στον τόπο μας. Αξίζει πολλών επαίνων αν και είναι ο άνθρωπος, που δεν έχει ανάγκη προβολής. Ο αγαπητός Άγγελος έχει θέσει ως αρχή και σκοπό στη ζωή του την προσφορά προς το κοινωνικό σύνολο και όταν τα έργα ομιλούν τα δικά μας λόγια περιττεύουν. Όμως θα πρέπει να γνωρίζει πως η δική μας αναγνώριση γι' αυτή του την προσφορά είναι δεδομένη καθώς και η βαθιά μας ευγνωμοσύνη.

Το σχετικό δημοσίευμα:

Τεράστια η προσφορά στον τόπο του Άγγελου (Κίτσου) του Ζαγορίου και της Ηπείρου

Σεμνά κι αθόρυβα όπως πάντα ο Άγγελος του Ζαγορίου και της Ηπείρου (Κίτσος) συνεχίζει να προσφέρει τεράστιες υπηρεσίες σ' αυτόν τον τόπο. Ήδη το ίδρυμα «Σ. Νιάρχου» με τα εγκαίνια της Κλινικής Φυσικής Ιατρικής και Αποκατάστασης έκανε ολόκληρη... πολιτεία, μαζί με τον Άγγελο και το ΔΙΚΕΠΠΕΕ, στον τεράστιο χώρο του Παν/κού Νοσοκομείου. Ίδρύματα με τεράστιες δυνατότητες έρχονται εδώ και προσφέρουν τεράστιο έργο χάρις τις ακούραστες προσπάθειες του Άγγελου Κίτσου. Μακάρι να είχαμε άλλον έναν τέτοιο Μεγάλο Ηπειρώτη να δουλεύει έτσι για τον τόπο.

Χωρίς ούτε ένα... ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ.

Το «Ζαγόρι» μας

Η Κοινοτική Βιβλιοθήκη της Αρίστης (ή: πώς δημιουργείται και πώς καταστρέφεται ένα έργο πολιτισμού)

Από το 1955 μέχρι και το 1962 ο συνταξιούχος δάσκαλος Αντώνης Μουδόπουλος διαμένει μόνιμα στον τόπο καταγωγής του, την Αρίστη, όπου στις δημοτικές εκλογές του 1958 εκλέγεται πρόεδρος της Κοινότητας και ασκεί το αξιωμα του στην τετραετία 1958 - 1962.

Λίγο πριν από το θάνατό του (1999) μου εμπιστεύτηκε ένα μικρό αρχείο αλληλογραφίας του μαζί με ένα τετράδιο σημειώσεων που στο εξώφυλλό του γράφει: «Ιστορικό χρονικό Αρίστης από Μάιο 1955 έως 1963».

Το περιεχόμενο τόσο της αλληλογραφίας όσο και του «χρονικού», αναφέρεται σε γεγονότα και καταστάσεις που βίωσε ο ίδιος κατά τη χρονική περίοδο διαμονής και δράσης του στο χωριό και συνδέεται, κυρίως, με τη δημόσια ζωή του.

Από τα κείμενα αυτά αντλώ αποσπάσματα για να αναφερθώ σ' ένα μικρό (μεγάλο για την εποχή εκείνη) έργο πολιτισμού που πραγματοποιήθηκε με μόνη «χρηματοδότηση» την επιθυμία των ανθρώπων να φτιάξουν «κάτι καλό» για το χωριό.

Στους παλιότερους είναι γνωστό, βέβαια, πόσο σκληρή ήταν η δεκαετία του '50 και πόσο δύσκολα τα έβγαζε πέρα ο κόσμος.

Τον Αντώνη Μουδόπουλο, από τον πρώτο καιρό της εγκατάστασής του στην Αρίστη (Μάιος 1955) τον απασχολεί η σκέψη να βρει τρόπους να γίνει κάτι στο χωριό που, όπως γράφει: «... θα άλλαζε πρώτα απ' όλα την ψυχολογία των ανθρώπων».

Με πρωτοβουλία του και (όπως συνεχίζει): «... με την ένθερμη υποστήριξη ομάδας νέωντου χωριού, αποφασίστηκε η οργάνωση μιας ψυχαγωγικής εκδήλωσης με σκοπό να ξεκινήσει η προσπάθεια για την ίδρυση Κοινοτικής Βιβλιοθήκης».

Έτσι: «... με πολλή προθυμία, πράγμα που έδειχνε τη δίψα όλων για λίγη ψυχαγωγία, οι νέοι του χωριού αποφάσισαν να ξεκινήσουν την πρώτη τους εκδήλωση με μια θεατρική παράσταση».

Η παράσταση με το έργο του Μπόγρη ΤΑ ΑΡΡΑΒΟΝΙΑΣΜΑΤΑ έγινε τα Χριστούγεννα του 1955, είχε μεγάλη επιτυχία και:

«... χάρισε μια πρώτης τάξης ψυχαγωγική βραδιά... με τον τέλος της οποίας επακολούθησε γενικό γλέντι, ως το πρωί».

Το ξεκίνημα ήταν πετυχημένο κι ο ενθουσιασμός μεγάλος, μέχρι του σημείου που ένας χωριανός, ο οποίος εκείνες τις μέρες έλειπε από το χωριό, να προσφερθεί να πληρώσει εισιτήριο «... όσο του επιδικαστεί...» κι ας μην έβλεπε το έργο. Η παράσταση έφερε και τα πρώτα έσοδα όπου: «... μετά την αφαίρεση των εξόδων απέμειναν 780 δραχμές. Από αυτά ξοδεύτηκαν τα μισά για το βάψιμο του σχολείου. Τα υπόλοιπα ήταν το πρώτο κεφάλαιο για την πραγματοποίηση του φιλόδοξου σκοπού της ίδρυσης της Κοινοτικής Βιβλιοθήκης Αρίστης».

Τα χρήματα που έμειναν ήταν λίγα κι αυτά που έπρεπε να γίνουν, πολλά. Αλλά: «... δεν είχαν το δικαίωμα να αποτύχουν. Τυχόν αποτυχία θα ήταν τραγική διάψευση ελπίδων, κυρίως των νέων..... Χρειάζονταν κάποιο σοβαρό ποσό κι έπρεπε με κάθε τρόπο να εξευρεθεί.... Πως βρέθηκαν αυτά

τα χρήματα; Ντόπιοι πόροι δεν υπήρχαν. Η φτώχεια ήταν αισθητή ακόμη στο χωριό. Κι η σκέψη μας στράφηκε στα ξενιτεμένα παιδιά του χωριού».

Από τους ξενιτεμένους Αριστινούς, λοιπόν, μέσω του συλλόγου τους (που ανασυστάθηκε τότε με σκοπό να βοηθήσει στην βελτίωση της ζωής στο χωριό), συγκεντρώθηκαν όσα χρήματα ήταν απαραίτητα. Έτσι: «... πέραν της επισκευής του κτηρίου (παλιό Σχολαρχείο) αγοράστηκαν αρκετά βιβλία, λουξ για φωτισμό, θερμάστρα, τραπέζια και καρέκλες... Παράλληλα άρχισαν και οι προσφορές βιβλίων από πρόσωπα και Οργανισμούς...».

(Ένας από τους Οργανισμούς ήταν και ο γνωστός Φιλολογικός Σύνδεσμος Παρνασσός). Τα εγκαίνια της Βιβλιοθήκης έγιναν στις 2 Σεπτεμβρίου 1956 με την παρουσία του Νομάρχη, του Δ/ντή της Νομαρχίας, προισταμένων διαφόρων υπηρεσιών της Νομαρχίας, κλπ. Η μέρα εκείνη (σημειώνει ο Αντώνης Μουδόπουλος στο «χρονικό» του): «... ήταν μια ξεχωριστή ημέρα για το χωριό. Όχι τόσο γιατί το εγκαινιάζόμενο έργο αποτελούσε σταθμό για το μέλλον του χωριού, όσο γιατί αποτελούσε αφετηρία για την προς τα εμπρός πορεία του. Αυτή τη σημασία είχε η τελετή των εγκαινίων. Τη σημασία ότι το μέλλον διαγράφεται καλύτερο. Στα πρόσωπα όλων εκείνων που συνετέλεσαν στην εκδήλωση αυτής της ημέρας διεγράφετο η χαρά για το επίτευγμα. Η πεποίθηση για το μέλλον. Στους άλλους χωριανούς κυριαρχούσαν αισθήματα χαράς και προσδοκίας. Ήταν βέβαιο ότι έξω από τη θετική προσφορά που αποτελούσε η ίδρυση της Βιβλιοθήκης, υπήρχε το αποτέλεσμα της ηθικής εξύψωσης του χωριού στα μάτια των ιδίων των κατοίκων και, κύρια, των επίσημων που παρέστησαν στις εορταστικές αυτές εκδηλώσεις».

Ο Αντώνης Μουδόπουλος για το συνολικό του έργο τιμήθηκε το 1962 με τον αργυρό σταυρό του Τάγματος του Φοίνικα και η Κοινότητα Αρίστης με την Βασιλική Ευαρέσκεια Α' τάξεως.

Αυτά, το 1956. Πριν από 50 χρόνια.

Τι απέγινε όμως η Κοινοτική Βιβλιοθήκη Αρίστης;

Το περασμένο καλοκαίρι πληροφορήθηκα ότι κάποια υπολείμματα βιβλίων της βρέθηκαν σε κατάσταση σήψης σε υγρό υπόγειο κάτω από το κτήριο του σχολείου. Με συγκρατημένη οργή, ο χωριανός μου Π.Ζ. μου έδειξε μερικά από αυτά, μισοκαταστραμμένα. Ανάμεσά τους οι Ιστορίες του Σπ. Λάμπρου και του Παπαρηγόπουλου.

Οι παλιότεροι δημιούργησαν με προσωπικές θυσίες και εισφορές από το υστέρημά τους. Οι κατοπινόι δημοτικοί άρχοντες, μ' όλα τα μέσα που έχουν στη διάθεσή τους, φαίνεται ότι τα πολιτιστικά έργα τα έχουν εκποτίσει από τη λίστα των προτεραιοτήτων τους. Αν όμως είναι έτσι τα πράγματα κι ο πολιτισμός κάθεται λίγο βαρύτες στους διοκύντες, ας προσπαθήσουν τουλάχιστον να συγκρατούνται και να μην καταστρέφουν αυτά που άλλοι δημιούργησαν με θυσίες και με το πείσισμα της καρδιάς τους.

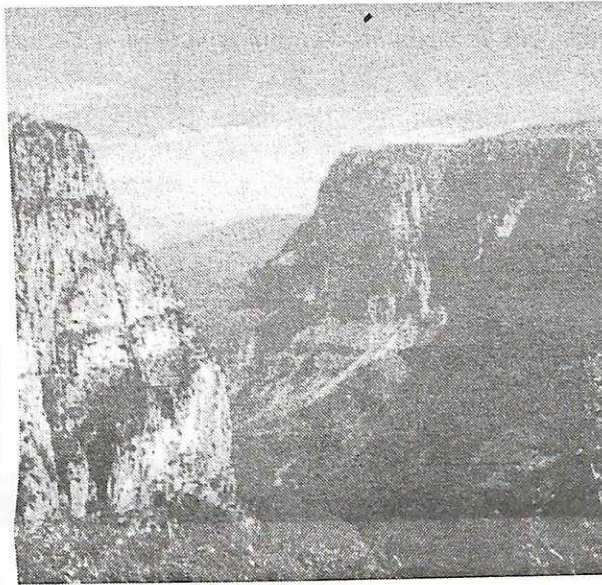
Χρήστος Γκούδης

ΤΟ ΦΑΡΑΓΓΙ ΤΟΥ ΒΙΚΟΥ

Μια είδηση με ιδιαίτερη σημασία για τον τόπο μας καταγράφηκε αυτές τις μέρες στον ημερήσιο αθηναϊκό τύπο και αφορά το φαράγγι του Βίκου.

Πρόκειται ακριβώς για την απόφαση της ΟΥΝΕΣΚΟ, που περιλαμβάνεται στην ετήσια έκθεσή της και αναφέρεται στις χώρες της Ευρώπης με τα μεγαλύτερα οικοσυστήματα. Σ' αυτή λοιπόν την έκθεση η χώρα μας βρίσκεται στην κορυφή του καταλόγου των Ευρωπαϊκών χωρών με περιοχές σπάνιας φυσικής ομορφιάς και βιοποικιλότητας. Ανάμεσά τους ξεχωρίζουν: Ο Αμβρακικός Κόλπος, το Φαράγγι του Βίκου, η Λίμνη Πρέσπα, Το δάσος Ελατιάς Ν. Δράμας και οι εκβολές των ποταμών Αξιού και Αλιάκμονα.

Ειδικά για το φαράγγι του Βίκου αναφέρει η έκθεση, πως αυτό έχει να παρουσιάσει μια πλούσια χλωρίδα και

πανίδα από σπάνια φυτά και ζώα, όπως αρκούδες, ζαρκάδια, αγριόγιδα, αγριογατούς, λύγκες, κουνάβια, ασβούς, σκίουρους, λαγούς, που ζουν στην περιοχή.

Η διάκριση αυτή για το φαράγγι του Βίκου –περισσότερο γνωστό με την ονομασία Χαράδρα του Βίκου– μαζί με προηγούμενη καταγραφή στο βιβλίο «Γκίνες» σαν τη βαθύτερη χαράδρα του κόσμου (μέγιστο βάθος 900 μέτρα και άνοιγμα 110 μ.) έρχεται να προσδώσει μεγαλύτερη αξία σ'αυτό το στολίδι του τόπου μας, να το προβάλλει και να το κάνει περισσότερο γνωστό σε όλες τις χώρες του κόσμου.

Και όντως η χαράδρα του Βίκου είναι μια από τις σπάνιες ομορφιές της ελληνικής γης. Συγκλονιστικό τοπίο. Πρωτόφαντο θαύμα της φύσης και θέαμα μοναδικό άγριας μεγαλοπρέπειας. Όταν ανακηρύχτηκε εθνικός δρυμός κατά το έτος 1973 στο σχετικό Προεδρικό Διάταγμα αναφέρονται τα εξής χαρακτηριστικά: «Μεγαλειώδες Φαράγγι, λίαν υψηλού σκηνογραφικού κάλλους, μεγαλοπρεπείς την θεαν και υψηλού επιστημονικού ενδιαφέροντος διά την πλούσια χλωρίδα και πανίδα της περιοχής».

Και είναι ευτυχές το γεγονός η ίδρυση στις μέρες μας του Εθνικού Πάρκου Βόρειας Πίνδου, που στο βασικό του πυρήνα περιλαμβάνεται η χαράδρα του Βίκου.

Έτσι πιστεύουμε, πως με τα νέα αυτά δεδομένα, ανοίγονται ευοίωνες προοπτικές για την καλύτερη ανάδειξη της και προστασία, που θα συντελέσουν ασφαλώς στην περαιτέρω ανάπτυξη της ευρύτερης περιοχής.

Η χαράδρα του Βίκου σε όλους τους τουριστικούς οδηγούς των περισσότερων ευρωπαϊκών χωρών, χαρακτηρίζεται σαν ένα από τα αξιολογότερα τουριστικά ενδιαφέροντα. Ας το ιδεί και η Πολιτεία και το Υπουργείο Τουρισμού με τον ίδιο τρόπο.

Σ. Θεοδώρου

Προς την εφημερίδα
«το Ζαγόρι μας»

Αγαπητοί φίλοι συντάκτες της εφημερίδας «**Το Ζαγόρι μας**», σας ευχαριστώ που με τιμήσατε αφιερώνοντάς μου δυο σελίδες στην καθ' όλα έγκριτη εφημερίδα μας, έστω και επικριτικά. Είναι τιμή για μένα να διαπιστώνω ότι με μελετούν οι τόσο καλοί μου φίλοι και συνεργάτες στην επίλυση προβλημάτων της ιδιαίτερης πατρίδας μας.

Κάθε σελίδα έχει διαφορετικό περιεχόμενο, ίσως και διαφορετικό συντάκτη. Αυτό με υποχρεώνει να απαντήσω χωριστά στην κάθε μια. Θ' αρχίσω απ' αυτή που αναφέρεται στο ABRUZZO και απηχεί τη γνώμη της εφημερίδας.

Ομολογώ ότι δεν είμαι και τόσο ευτυχής από το ύψος και το ήθος του άρθρου. Θα δεχόμουν κάθε είδους κριτικής και με όση δριμύτητα θέλετε, δεν δέχομαι όμως την ύβρη. Είμαι λοιπόν **θλάκας** αφού δεν «κατάλαβα κάτι περισσότερο» εκεί στο ABRUZZO; Πώς να το δεχτώ αυτό; Εσείς θα το δεχόσασταν; Κι αν με **αδίκησε η φύση είναι ευγενικό** να με μέμφεστε εσείς οι εξυπνοί;

Διαπράξατε όμως και κάτι χειρότερο: με διατάξατε, επικαλούμενοι μάλιστα και την ιδιότητά

Αγαπητέ πρόεδρε της Ένωσης Ζαγορισίων Αθηνών.

Ανταποκρινόμενοι στην επιθυμία σου, δημοσιεύουμε την απάντησή σου τη σχετική με το σχολίο μας «**Μια άλλη προσέγγιση**» στο δικό σου ρεπορτάζ για το ABRUZZO και απαντούμε:

Α) Καμιά «ταραχή» αγαπητέ Αριστόβουλε. Απλά δικαιολογημένη δυσaráσκεια και αυτονόητη αντίδραση για την υπεράσπιση της αξιοπιστίας του Περιοδικού μας έναντι των Ζαγορισίων αναγνωστών μας, που λογικά διαβάζοντας το ρεπορτάζ της εκδόσεώς μας ρωτάνε: «Καλά, τι μας τσαμπουνάτε τόσα χρόνια; Εδώ κατά τον πρόεδρο της Ε.Ζ.Α. το περιλάλητο ABRUZZO δεν είναι παρά μια... απέραντη Σαχάρα των Απεννίνων Ορέων...»!! **Και δεν είναι έτσι.**

Β) Καμιά πρόθεση προσβολής (και περισσότερο ύβρεως) του προσώπου σου εκ μέρους μας.

Η φράση μας «Αφού δεν μπο-
ρει να δει, ν' ακούσει (άρα) και
να ακούσει να καταλάβει, ως

ΠΕΡΙ ΠΑΡΚΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ «ΕΝΩΣΗΣ ΖΑΓΟΡΙΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ»

«ΓΙΑΤΙ ΤΟΣΗ ΤΑΡΑΧΗ»;...

μου ως Προέδρου της Ένωσης των Ζαγορισίων, **να μην ομιλώ, να «σιωπώ»!** Ειλικρινά λυπούμαι που δεν μπορώ να υπακούσω στην εντολή σας για πολλούς λόγους. Πρώτα γιατί δεν είναι του χαρακτήρα μου. Αυτό έπρεπε να το γνωρίζει ο φίλος μου ο πρόεδρος σας, δεύτερον δεν είναι στη μόδα λόγω πολιτεύματος και στην προκειμένη περίπτωση δεν θα το έκανα ποτέ, γιατί σέβομαι τους συμπατριώτες μου και δε θα ήθελα να τους κάνω «**στρεβλή πληροφόρηση**» για ένα τόσο σοβαρό θέμα. Η άποψή μου είναι απαύγασμα των όσων είδα, όσων άκουσα από τον ξεναγό και από τους συνταξιδιώτες μου. **Ας με συμπληρώσει όποιος είδε ή άκουσε άλλα.**

Κι εκείνα τα «φουσάτα», που γεννούν άλλους συνειρμούς, φίλτατοι, πού τα είδατε στο άρθρο μου; Είναι κακό να διατηρούμε και κάποιες επιφυλάξεις; Όσο για τις απόψεις μου γύρω από το δικό μας πάρκο, φυσικά και είναι γνωστές σ' όσους θέλησαν να τις

ακούσουν. Ποτέ δεν ήμουν εναντίον της ίδρυσης του πάρκου, αλλά και καμιά ιδιότητα δε θα με οδηγούσε να καταπιώ τους επαχθείς, για τον τόπο μου, όρους που περιείχε το σχέδιό του όταν μας πρωτοσερβίριστηκε. Εκεί ήταν η διαφορά μας, κύριοι. Πιστεύουμε πως οι αγώνες μας που ανέτρεψαν τόσες Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις βελτίωσαν αρκετά τους όρους. Άρα, νομίζω ότι αν δεν επιβραβεύσατε τις απόψεις μου, καθώς και όλων των Ζαγορισίων που πρέσβευαν το ίδιο, που όπως διαπιστώσατε ήτι η συντριπτική πλειοψηφία (φάνηκε από τις συγκεντρώσεις ημών και υμών) τουλάχιστον να παραδεχθείτε ότι ωφέλησαν το Ζαγόρι.

Όσο για την εικοσαετή προσπάθειά σας να μας πείσετε για τη σπουδαιότητα του ιταλικού πάρκου αυτό δε μας ξενίζει. Ήταν μια άποψή σας τη σεβαστήκαμε, όπως και την άποψη του κ. Σ. Ντόβα. Σεβαστείτε και σεις τις απόψεις άλλων χωρίς πάθος. Στο

κάτω κάτω είναι δικαιολογημένη τόση ταραχή και κακό για ένα ιταλικό πάρκο;

Έχουν τη δυνατότητα οι ίδιοι να το διαφημίσουν και το κάνουν, όπως και επάρκεια, δεν χρειάζονται τη βοήθειά μας. Χάσατε ακόμα και τη ψυχραιμία σας και στήσατε το άρθρο ανάποδα, εκτός αν είχατε ανάγκη να προκατάλαβετε τους 2000 αναγνώστες σας με τη δική σας άποψη. Υπό εξέταση είναι και το θέμα όχι μόνο πόσοι διαβάζουν, αλλά και πόσοι συμφωνούν με τις απόψεις μας.

Συνοψίζοντας ομολογώ ότι δεν περίμενα μια τέτοια επίθεση, μάλιστα προσωπική, **για μια ξένη υπόθεση**. Αν με τιμούσαν με απάντηση οι ίδιοι οι Ιταλοί, σίγουρα θα ήταν πιο ψύχραιμοι και εγεννικοί στις εκφράσεις τους. **Θα επιχειρούσαν με επιχειρήματα ..., να αντικρούσουν τις εσφαλμένες, κατ' αυτούς, απόψεις κι όχι με ύβρεις κι αχαράκτηριστες απαγορεύσεις.**

Αυτά με αγάπη και με την ελπίδα ότι θα δημοσιευτούν και οι δικές μου απόψεις σύμφωνα με τη δημοσιογραφική δεοντολογία. **(Α.Χ.) Αριστόβουλος Χρόνης**
Πρόεδρος
της Ενώσεως Ζαγορισίων

Απάντηση του περιοδικού

σιωπούσε» αποτύπωνε μια πραγματικότητα και μια φιλική συμβουλή, για να μην εμφανίζεται ένα ρεπορτάζ άκρως ατεκμηρίωτο και υποκειμενικό.

Αντικειμενικά θα ήταν αποδεκτό αν έλεγε:

«**Δυστυχώς η εκδρομή ήταν απλά μια ημερήσια περιήγηση και όχι μια οργανωμένη ενημερωτική εκδρομή όπως νομίζαμε κι όπως θάπρεπε να είναι. Έτσι λογικό ήταν να μη δούμε τίποτε, να μην ακούσουμε τίποτε, άρα και να μη καταλάβουμε τίποτε.**» Έτσι η ένστασή μας δεν αφορούσε την «εξυπνάδα» του ρεπόρτερ, αλλά την αντικειμενικότητά του. Κι αυτή πιστεύουμε, πως κακοποιήθηκε βάνουσα από προκαταλήψεις γνωστές και διάφορες.

Αλλά από μέρους μας σταμάταμε εδώ για να μη «χαλάμε» τις καρδιές μας.

Για τους αναγνώστες μας

όμως, που η αποδοχή και η ταύτισή τους με τις θέσεις του Περιοδικού είναι δεδομένη και επιβεβαιώνεται καθημερινά, αναδημοσιεύουμε το ρεπορτάζ από το δελτίο του ΚΕΖ ενός μη Ζαγορισιού του οικονομολόγου Κ. Τσερβέ που η συμμετοχή του στην εκδρομή (την πράγματι ενημερωτική) που διοργάνωσε το ΚΕΖ εδώ και πάνω από 20 χρόνια, το Μάη του 1983. Τότε είδαμε κοπάδια από **ζαρκαδία ελάφια αγριόγιδα** (γύρω στα 500) που γύριζαν στην προστατευόμενη περιοχή της CAMOCSIARA. Σήμερα τα στοιχεία μιλούν για πάνω από 1000.

Εσείς αγαπητέ Βολάκη είδατε μόνο ένα κι αυτό ... «στραβό». Αλλά δεν σας είπαν φαίνεται πως εκεί (μεταξύ των άλλων) υπάρχει κι ένα Κέντρο Περιθαλψής Ασθενών Ζώων.

Υπενθυμίζουμε ακόμη το πρωτοσέλιδο του τεύχους 302 του Ιουνίου 2003, το οποίο αναφέρε-

ται στη προσφορά των 25 περίπου Πάρκων της Ιταλίας. **Ας προσπαθήσουμε κι εμείς, απ' εδώ και πέρα, να γίνει το δικό μας Πάρκο της Βόρειας Πίνδου παράγοντας προστασίας και ανάπτυξης για να μη χαθεί μια ακόμη ευκαιρία για το Ζαγόρι μας.**

«Ζ»

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Στο «ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ», τεύχος 331, σελ. 13, σχολιάζω κείμενο που δημοσιεύτηκε στα «ΖΑΓΟΡΙΣΙΑΚΑ ΝΕΑ», τεύχος 54. Επειδή το ανυπόγραφο κείμενο από λάθος μου θεώρησα ότι ανήκει στον κ. Κ. Ιωαννίδη, επιθυμώ να ανακαλέσω ότι αφορά τον ίδιο.

Η πατρότητα του κειμένου ανήκει στον κ. Αριστόβουλο Χρόνη, όπως μου γνωστοποιήσε σχετικά.

Κατά τα λοιπά οι απόψεις μου και οι προβληματισμοί μου εξακολουθούν να ισχύουν.

Απόστολος Ντιναλέξης

ΟΡΓΑΝΩΣΗ - ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Το Εθνικό Πάρκο του ABRUZZO στην Ιταλία βρίσκεται επάνω στα Απέννινα στο μέσον της χώρας και αποτελείται από 40.000 εκτάρια και μια Ελεγχόμενη περιοχή 60.000 ακόμη εκταρίων γύρω απ' αυτό. Αυτό σημαίνει ότι η συνολική έκταση είναι αναλογικά ίση με την περιοχή Ζαγορίου.

Η περιοχή είχε οριστεί σαν Εθνικό Πάρκο από την περίοδο του Μουσολίνι (1923), αλλά τη σημερινή της μορφή την πήρε το 1969 μετά από σοβαρές προσπάθειες των κατοίκων της περιοχής και μερικών άλλων επιστημόνων - οραματιστών. Τα διοικητικά όρια αυτού και ο τρόπος διοίκησης του καθορίστηκαν μ' προεδρικό διάταγμα.

Το Πάρκο διοικείται από τον Γενικό Διευθυντή και το Διοικητικό Συμβούλιο, που αποτελείται κατά πλειοψηφία από τους εκλεγμένους εκπροσώπους της τοπικής αυτοδιοίκησης και από εκπροσώπους που διορίζει η **Κυβέρνηση**. Οι εκπρόσωποι της Κυβέρνησης είναι κατά το μεγαλύτερο μέρος του; Οι ειδικόι επιστήμονες που εργάζονται στο Πάρκο. Για όλα τα συζητούμενα θέματα ισχύει η δημοκρατική αρχή της πλειοψηφίας.

Μέσα στα όρια του Πάρκου του ABRUZZO υπάρχουν σήμερα πέντε (5) συνολικά οικισμοί. Το PESCASEROL όπου υπάρχει και η Διοίκηση του Πάρκου, το OFI, η CIVITELLA ALFEDENA, η BARREA και η VITELLA BARREA. Ο συνολικός πληθυσμός των οικισμών είναι 4.500—5.000 άτομα. Εκτός απ' αυτούς τους οικισμούς που βρίσκονται μέσα στα όρια του Πάρκου υπάρχουν ακόμη 13 Κοινοότητες στη γύρω απ' αυτό περιοχή, εδάφη των οποίων υπάρχουν μέσα στην ελεγχόμενη ζώνη του.

Το Εθνικό Πάρκο του ABRUZZO λειτουργεί σαν αυτόνομος οργανισμός σιμός, ο οποίος επιδοτείται από το Ιταλικό Υπουργείο Γεωργίας. Ο σημερινός προϋπολογισμός του είναι 55 εκατ. δρχ. περίπου και σύμφωνα με το διάγραμμα ιδρύσεώς του το 50% αυτού θα καλύπτεται από το Υπουργείο Γεωργίας και το υπόλοιπο 50% από έσοδα του Πάρκου.

Πρέπει να σημειωθεί ότι μέχρι σήμερα δεν μπόρεσε το Πάρκο να καλύψει το 50% του προϋπολογισμού του και τούτο γιατί επικράτησε η άποψη ότι το Πάρκο πρέπει να προσφέρει τις υπηρεσίες του στο λαό χωρίς εισιτήριο. Το μόνο έσοδο που έχει το Πάρκο προέρχεται από τα πρατήρια πωλήσεως καρτ - ποστάλ, χαρτών, αυτοκόλλητων κλπ., τα οποία έχουν δημιουργηθεί στους οικισμούς του Πάρκου.

Στον μεγαλύτερο οικισμό του Πάρκου, το PESCASSEROLI, υπάρχουν οι κύριες εγκαταστάσεις του Εθνικού Πάρκου, οι οποίες περιλαμβάνουν:

— Τη Διοίκηση.
— Ένα μικρό ζωολογικό κήπο, όπου μεταφέρονται για θεραπεία τα πληγμένα ή άρρωστα ζώα.
— Ένα Μουσείο φυσικής ιστορίας του Πάρκου με μια αίθουσα προβο-

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΠΑΡΚΟ ΤΟΥ ABRUZZO

λών για τους επισκέπτες.

— Το Κέντρο Οικολογικών Ερευνών στο οποίο μπορούν να μείνουν για ένα μικρό χρονικό διάστημα ειδικοί επιστήμονες - επισκέπτες που εξετάζουν ή μελετούν θέματα κατ' εξοχή με την πανίδα και την χλωρίδα της περιοχής και άλλα διάφορα όπως κοινωνιολογικά, οικονομικά κλπ.

— Εργαστήριο φωτογραφίας και σχεδιάσεων.

Το Πάρκο απασχολεί σήμερα 60 περίπου άτομα, εκ των οποίων 40 στα γραφεία και 20 στην ύπαιθρο σαν φύλακες. Οπωσδήποτε, το προσωπικό είναι δυσανάλογο και θα έπρεπε να ήταν οι φύλακες τουλάχιστον τριπλάσιοι στον αριθμό. Στο επιστημονικό προσωπικό του Πάρκου που εργάζεται στα γραφεία περιλαμβάνονται:

— Δασολόγος, Βοτανολόγος, Ερπετολόγος, Ζωολόγος, Οικονομολόγος, Χωροτάκτης και άλλες επιστημονικές ειδικότητες.

Ύστερα από χωροταξική μελέτη που επικυρώθηκε με απόφαση της διοίκησης του Πάρκου αποφασίστηκε ο χωρισμός του σε 4 τμήματα.

1) Το πρώτο τμήμα καλύπτει το 15% του Πάρκου. Είναι κοινοτικά εδάφη και ονομάζεται ζώνη απόλυτης προστασίας. Στο τμήμα αυτό απαγορεύεται η πάσης φύσεως ανθρώπινη δραστηριότητα για την προστασία οικοσυστημάτων. Στο τμήμα αυτό κυκλοφορούν μόνο οι άνθρωποι του Πάρκου οι οποίοι προστατεύουν και πολλές φορές εκτρέφουν τα άγρια ζώα που υπάρχουν σήμερα στο ABRUZZO, όπως αρκούδες, λύκους, αγριοκάτσικα και όπως είδαμε ετοιμάζεται και η εισαγωγή στο τμήμα αυτό του λύγκα ο οποίος έχει ήδη προ πολλού εξαφανιστεί.

2) Το δεύτερο τμήμα του Πάρκου καλύπτεται από κοινοτικά εδάφη και είναι το 65% αυτού. Εδώ επιτρέπονται ορισμένες ελεγχόμενες δραστηριότητες, όπως υλοτομία, όμως πάντοτε κάτω από τις οδηγίες των ανθρώπων του Πάρκου. Πρέπει να σημειωθεί ότι τελευταία το Πάρκο επιδοτεί την αγορά καυσόξυλων των κατοίκων των οικισμών του Πάρκου ώστε να μη συμφέρει η υλοτομία στο ABRUZZO.

3) Το τρίτο τμήμα του Πάρκου είναι 15% και αποτελεί τη γεωργική γη. Εκεί γίνονται οι διάφορες γεωργικές καλλιέργειες και η εκτροφή ζώων. Είναι εδάφη ιδιωτικά και το Πάρκο επιδοτεί τα διάφορα προϊόντα με διάφορους τρόπους είτε αναλαμβάνοντας την διαφήμιση τους είτε την εμπορία τους. Για παράδειγμα η Διοίκηση του Πάρκου επιδοτεί την καλλιέργεια κυρίως καλαμποκιού στα απομακρυσμένα χωράφια κοντά στο δάσος, που προορίζονται για κατανάλωση από τα άγρια ζώα, έτσι ώστε να μην κάνουν ζημιές στ' άλλα χωράφια.

Μοναδικός περιορισμός από πλευράς

του Πάρκου είναι η απαγόρευση στη χρήση φυτοφαρμάκων.

4) Το τέταρτο και τελευταίο τμήμα του Πάρκου στο ABRUZZO είναι οι οικισμοί, οι οποίοι καλύπτουν το 5% των εδαφών του. Οι όροι δομήσεως έχουν καθοριστεί από τις Κοινοότητες σε συνεργασία με τη Διοίκηση του Πάρκου, ώστε να διατηρηθεί, όπως και συμβαίνει, το τοπικό χρώμα.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Η οικονομική ανάπτυξη της περιοχής στηρίχτηκε βασικά στον Τουρισμό. Αυτός ο τουρισμός είναι

Του Κώστα Τσιρβέ Οικονομολόγου

κατ' εξοχή εσωτερικός αν και τα τελευταία χρόνια εμφανίστηκε και ο εξωτερικός.

Κύριος μοχλός σ' αυτού του είδους την οικονομική ανάπτυξη στάθηκε το Εθνικό Πάρκο, το οποίο βοήθησε στη δημιουργία της αναγκαίας υποδομής για την επίσκεψη και πιθανά την ολιγοήμερη παραμονή στο Πάρκο των πολυάριθμων επισκεπτών.

Από τη μια πλευρά έχουμε τις τουριστικές επιχειρήσεις των κατοίκων των οικισμών που μπορεί να αρχίζουν από μικρούς ξενώνες μέχρι καταστήματα τροφίμων και ειδών τοπικής λαϊκής τέχνης. Οι επιχειρήσεις αυτές βοηθούνται από τα μυσεία που έχουν αρχίσει να δημιουργούν οι κοινότητες στην περιοχή τους. Έτσι έχουμε το μουσείο του αγριοκάτσικου σε ειδικό περιφραγμένο χώρο στο χωριό BISEGNA όπου οι επισκέπτες μπορούν να δουν αγριοκάτσικα. Ακόμη υπάρχει το μουσείο του λύκου σε ειδικό χώρο στο χωριό CIVITELLA ALFEDENA, όπου θάλεpis λύκους σε απόσταση λίγων μέτρων.

Από την άλλη πλευρά έχουμε τις κεντρικές εγκαταστάσεις του Πάρκου στο PESCASSEROLI και τα μονοπάτια, τους χώρους για πικ - νικ και «CAMPING» σε διάφορα διαλεγμένα σημεία του Πάρκου όπου ο επισκέπτης μπορεί να γνωρίσει τις δραστηριότητες της Διοίκησης του Πάρκου ή ακόμη και να ξεκουραστεί. Όλες αυτές οι εγκαταστάσεις βοήθησαν στην αύξηση και στην κατά κάποιο τρόπο ομοιόμορφη κατανομή των εισοδημάτων των κατοίκων των οικισμών. Αυτός ο τρόπος της οικονομικής ανάπτυξης μέσω μικρών τουριστικών μονάδων κατανεμημένων σχεδόν ομοιόμορφα μέσα στο Πάρκο, ώστε να διευκολύνουν την παραμονή του επισκέπτη απεδείχθη ο σωστότερος για την περιοχή.

Μέτρο σύγκρισης για να κρίνουμε τη σημερινή ανάπτυξη σε σωστότερη, αποτελεί η δεκαετία 1955—1965 όπου παρουσιάστηκε μια πα-

ραμόρφωση της τουριστικής ανάπτυξης. Αυτό συνέβη με την αύξηση της τιμής της γης, την άναρχη οικοδόμηση οικιστικών συγκροτημάτων και τη δημιουργία τουριστικών εγκαταστάσεων διτρίνας. Έτσι εμφανίζονται ιδιωτικές εταιρείες οι οποίες αγοράζουν μεγάλες εκτάσεις για να κατασκευάσουν σύγχρονες πολυκατοικίες, όπου πωλούν διαμερίσματα. Αυτά τα συγκροτήματα κακοποιούν το τοπικό χρώμα και το περιβάλλον και δεν προσθέτουν οικονομικό σχεδόν τίποτε στους κατοίκους του Πάρκου. Οι ιδιοκτήτες τους, τα κατοικούν 15 ημέρες το χρόνο αφού μεταφέρουν απ' την πόλη που κατοικούν σιδήποτε θα χρειαστούν (τρόφιμα κλπ.). Ακόμη οι εγκαταστάσεις χειμερινού τουρισμού γίνονταν χωρίς μελέτη, με αλόγιστη κοπή δένδρων και με μοναδικό κερδισμό, την εταιρεία εκμετάλλευσής τους.

Σήμερα τα λάθη εκείνης της περιόδου έγιναν αντιληπτά και αφ' ενός οι κάτοικοι δεν πωλούν τη γη, αλλά και η Διοίκηση του Πάρκου ελέγχει την κατάσταση.

Έτσι η Διοίκηση του Πάρκου επέτυχε την κατάρνηση μιας εγκατάστασης «τελεσιέζ» γιατί αλλοίωνε σοβαρά το περιβάλλον και ακόμη ματαίωσε την πώληση σε μια ιδιωτική εταιρεία μιας μεγάλης έκτασης δίπλα σε δάσος. Ήδη επειδή η Διοίκηση του Πάρκου δεν είναι εναντίον των εγκαταστάσεων για χειμερινό Τουρισμό, δίνει άδεια για εγκατάσταση αρκεί να ακολουθηθούν οι οδηγίες της και να χρησιμοποιηθούν κινητοί πυλώνες τελεσιέζ και σκι νορβηγικού τύπου ώστε να μην κόβονται τα δέντρα του δάσους.

Εδώ πρέπει να σημειωθεί η τεράστια προσπάθεια που καταβάλλουν οι κοινότητες της περιοχής του Εθνικού Πάρκου και η μεγάλη υποστήριξη που παρέχουν στους επιστήμονες που εργάζονται σ' αυτό. Οπωσδήποτε οι πολιτικές πιέσεις υπήρχαν και θα υπήρχουν πάντοτε αλλά η καλή συνισταμένη των επιδιώξεων των κατοίκων για οικονομική ανάπτυξη και των επιστημόνων για προστασία του περιβάλλοντος δεν άφησε περιθώρια για την επιτυχία του κοινού σκοπού, που είναι ακόμη και η εμπειρία του παρελθόντος.

Χαρακτηριστικό του πνεύματος που επικρατεί στα χωριά είναι η ύπαρξη πληθυσμού από νέα άτομα και η εκλογή κοινοταρχών ηλικίας 25 - 30 χρόνων, οι οποίοι πολλές φορές ξεπερνούν σε ζήλο τους επιστήμονες και το υπόλοιπο προσωπικό του Πάρκου μια και έχουν καταλάβει ότι αυτό είναι σήμερα και θα είναι και στο μέλλον το μόνο μέσον για την επιβίωσή τους.

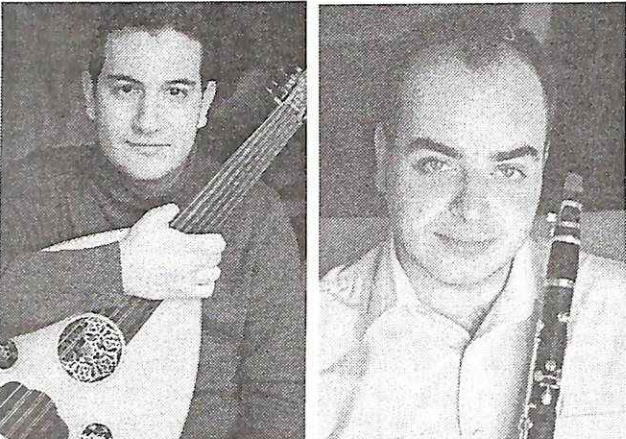
Τελειώνοντας θέλω να σημειώσω κάτι που δεν αναφέρθηκε μέχρι τώρα: Στο Εθνικό Πάρκο του ABRUZZO απαγορεύεται το κυνήγι όχι όμως και στη γύρω απ' αυτό περιοχή, όπου επιτρέπεται, όπως ορίζουν οι εκάστοτε κυβερνητικές διατάξεις.

Κώστας Γ. Τσιρβέ

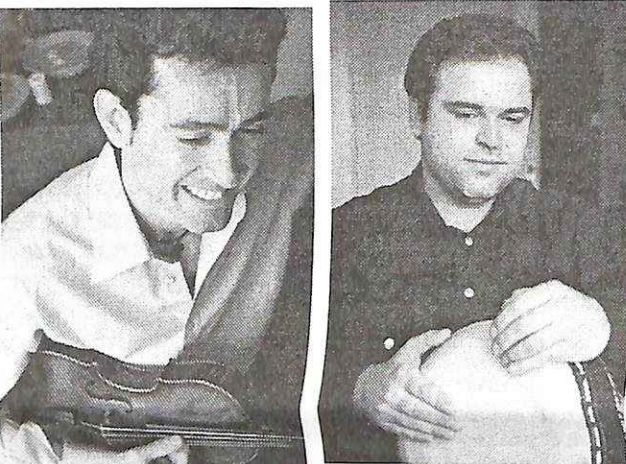
(Από το Δελτίο Κ.Ε.Ζ. Ιουνίου 1983)

Δραστηριότητες Πολιτιστικού Συνδέσμου Ζαγορισίων

“ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΔΙΑΔΡΟΜΩΝ” ... ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Θ. Κωνσταντίνου Αλ. Αρκαδόπουλος

Γ. Μαρινάκης Κ. Μερετάκης

Μετά την επιτυχημένη πρώτη συναυλία «Τα Δημοτικά του Γραμμοφώνου», ο Πολιτιστικός Σύνδεσμος Ζαγορισίων συνεχίζει τον κύκλο εκδηλώσεων «Μουσικές Διαδρομές», με την επόμενη μουσική παράσταση παρουσιάζοντας το μουσικό σχήμα **ΤΑΚΙΜ**, η οποία θα γίνει την **Δευτέρα 10 Απριλίου 2006** και ώρα **8:00 μ.μ.** στην αίθουσα της Εταιρείας Ηπειρωτικών Μελετών.

Το πρόγραμμα θα περιλαμβάνει κομμάτια από την πρώτη του δισκογραφική δουλειά με τίτλο «ΤΑΚΙΜ» (ΜΒΙ-thesis-κίνησις), καθώς και κομμάτια

“Τα Δημοτικά του Γραμμοφώνου”

Ένας νέος κύκλος πολιτιστικών εκδηλώσεων από τον Πολιτιστικό Σύνδεσμο Ζαγορισίων, ξεκινάει στα μουσικά δρώμενα της πόλης μας, με τίτλο: “Μουσικές διαδρομές”. “Τα Δημοτικά του Γραμμοφώνου” εντάσσονται σε αυτό το πλαίσιο, αποτελώντας την πρώτη παρουσίαση αυτού του κύκλου που έγινε την Παρασκευή 3 Μαρτίου στην Εταιρεία Ηπειρωτικών Μελετών. Ο φωνογράφος και οι δίσκοι 78 στροφών, μέσα από σπάνιες ηχογραφήσεις των πρώτων δεκαετιών του 20ου αιώνα, έρχονται στο φως, εκδίδονται ξανά σε Ελλάδα και Αμερική. Στα δημοτικά αυτά τραγούδια ακούγονται μυθικές φωνές του δημοτικού αλλά και του λαϊκού ρεπερτορίου, που σημάδεψαν ανεξίτηλα την πορεία αυτών των ακουσμάτων με την ερμηνεία τους. Ο Παπασιδέρης, ο Αραπάκης, ο Ρούκουνας, η Ρίτα Αμπατζή είναι μερικοί από αυτούς.

Στη συναυλία έγινε επανόγκωση και αναβίωση αυθεντικών ερμηνειών γραμμοφώνου, σε τραγούδια γνωστά και ξεχασμένα. Απολαύσαμε το πάθος, το μεράκι, το πηγαίο ταλέντο αυτών των μουσικών, που έδωσαν ρεσιτάλ ερμηνειών, συνεχίζοντας επάξια την παράδοση αυτών των μεγάλων μορφών του ελληνικού τραγουδιού και της παράδοσής μας. Ο Νίκος Φιλίππιδης, από το

ταλέντο, φανέρωσαν έναν προικισμένο καλλιτέχνη, που αντιστέκεται στην υποκουλτούρα του σήμερα και δημιουργεί, δίνοντας τη δική του πνοή σε εκτελέσεις πρότυπα, αντλώντας και βάζοντας νέα ψυχή στην παράδοσή μας. Δικαίωσε τη μουσική του διαδρομή που ξεκινάει στα εννέα του χρόνια συνοδευόμενη με διακρίσεις, βραβεία, πολλές τηλεοπτικές εκπομπές και διδασκαλία σε μαθήματα φωνητικής. Οι άλλοι σπουδαίοι μουσικοί που έπαιξαν είναι ο Κώστας Φιλίππιδης Λαούτο, ο οποίος απέδειξε τη μεγάλη εμπειρία του σε αυτό το όργανο, και ο Βασίλης Σμάνης, χαρισματικός τραγουδιστής, μουσικός και ερευνητής της παράδοσης, που τον απολαύσαμε στο τραγούδι και το λαούτο. Ακούστηκαν μεταξύ άλλων τραγούδια όπως ο Σκάρος, Λαγυρνί, οι Κλέφτες Βγήκαν στα Βουνά, Ήλιος, Τα Νιάτα, Άσπρα μου πουλιά, Πάρε Γιατρέ τα Γιατρικά και άλλα αυθεντικά παραδοσιακά τραγούδια της τάβλας (μοιρολόγια), καλαματιανά, τσάμικα, συρτά, οργανικά. Η ενημέρωση που γινόταν πριν από τα τραγούδια για τους μουσικούς, τους συνθέτες, την προέλευση, την πρώτη ερμηνεία των τραγουδιών και την πρώτη ηχογράφιση, έδειχνε το σεβασμό, τη γνώση και την ευαισθησία με την οποία οι μουσικοί προσέγγιζαν την πολιτισμική μουσική μας παράδοση.

Τον πρόλογο της εκδήλωσης έκανε ο Πολύβιος Καρράς, Πρόεδρος του Συνδέσμου Ζαγορισίων, που μίλησε για την δράση του συλλόγου. Αναφέρθηκε στην προσπάθεια ανάδειξης και διερεύνησης του Ζαγορισιού πολιτισμού, με το μήνιο διδασκαλίας λαϊκών χορών και τις δισκογραφικές εκδόσεις. Ειδικότερα, η δισκογραφική δουλειά περιλαμβάνει το βασικό CD τον Αύγουστο του 2000 με τίτλο: “Τραγούδια που λέμε στο Ζαγόρι” με τον Γρ. Καψάλη. Τον Μάιο του 2002 εξέδωσε δεύτερο CD με τίτλο: “Ζαγορίσιο ζαφέτι” με τον Λεωτέρη Σαρρέα. Τον Ιούνιο του 2004 έγινε η τρίτη κατά σειρά έκδοση με τίτλο: “Ο Γρηγόρης Καψάλης συναντά τον Γιάννη Παπακώστα και τον Χρήστο Ζώτο”. Η τελευταία έκδοση αποτελείται από ένα διπλό CD, όπως επίσης και ένα ψηφιακό DVD, όπου καταγράφονται στιγμιότυπα των ηχογραφήσεων, αλλά και μουσικές στιγμές του Γρηγόρη Καψάλη. Οι τρεις εκδόσεις του Συνδέσμου είχαν μεγάλη απήχηση στους φίλους της μουσικής και δέχτηκαν πολύ καλή κριτική από τον Αθηναϊκό τύπο.

Κεράσοβο Κόνιτσα, είναι ένας από τους γνωστούς δεξιότεχνες του κλαρίνου και ένα από τα καλύτερα κλαρίνα που διαθέτει αυτή τη στιγμή η χώρα μας. Απογείωσε το κοινό με το εκπληκτικό και ανεπανάληπτο παίξιμό του, καθηλώνοντας τους ακροατές. Ύψινησε μέσα μας τη γνήσια Ηπειρωτική ψυχή, τους καμηούς, τον πόνο, το μεράκι, το κέφι και τη ζωντάνια του ηπειρωτικού τραγουδιού, της πλούσιας πολιτισμικής μας παράδοσης.

Ο Παναγιώτης Λάλεζας, από τη νέα γενιά των καλλιτεχνών, μα καταγωγή από την αρχαία Κόρινθο, έβγαλε στην ερμηνεία του την βαθιά μυσή του στις ηχογραφήσεις του γραμμοφώνου, την αγάπη και το πάθος του γι' αυτά τα τραγούδια. Έκανε τους Γιαννιώτες να δακρύσουν με τη σπαρτική ερμηνεία του στο μοιρολόι “Κυρά Φροσύνη”, που αναφέρονταν στο δράμα που έζησε η πόλη μας, με το πνιγμό των αρχοντισσών και της Κυρά Φροσύνης. Η διάρκεια της φωνής, το φυσικό τρέμουλο, οι ενολλαγές στην ερμηνεία, και η αυθεντικότητα του αισθήματος, το πηγαίο

“ΤΑ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ”

ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΝ 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2006

Ο Πολιτιστικός Σύνδεσμος Ζαγορισίων προγραμματίζει εκδήλωση που θα πραγματοποιηθεί στην αίθουσα “ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΥΡ-ΣΙΝΕΛΛΑΣ”, Αγίας Μαρίας 55, το Σάββατο 1 Απριλίου 2006 και ώρα 7:30 μ.μ.

Η εκδήλωση με τίτλο “**Τα Παράλληλα**” περιλαμβάνει ποίηση, κίνηση, χορό, τραγούδι, μουσική, πολυπροσώπη και με ευρεία σύνθεση συντελεστών. Χορευτές και χορεύτριες του Συνδέσμου θα χορεύουν και θα τραγουδήσουν χορευτικούς και τραγούδια από την περιοχή το Ζαγόρι και όλη την περιοχή. Ο Γρηγόρης Καψάλης, ο

Γιάννης Παπακώστας και ο Στράτος Σουβατζής θα ερμηνεύσουν τα τραγούδια της παράστασης, ενώ η συμπατριώτισσά μας ηθοποιός **Ρένα Κυριαζή** θα αποδώσει έργα ελληνικών ποιητών.

Την αρχική ιδέα της παράστασης είχε η κα **Νίκη Ζούκη** η οποία στη συνέχεια έγραψε τα κείμενα και συνεργάστηκε με τον **Κώστα Καμπέρη** στη δημιουργία του προγράμματος.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου καλεί όλους τους ζαγορισιούς, γιαννιώτες και φίλους του Ζαγοριού να παρακολουθήσουν την εκδήλωση

Ο ΦΕΤΙΝΟΣ ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΜΑΣ

Στις 25 του Φλεβάρη, το Σάββατο, στο κέντρο «Λιθαρίτσια» σε μια κατάμεστη αίθουσα, έγινε ο ετήσιος χορός των Ζαγορισίων και των φίλων μας.

Ένα πραγματικό Ζαγορίσιο γλέντι με πολύ κέφι, σ' ένα πολιτισμένο περιβάλλον, που πάντα ξέρουν να δημιουργούν οι Ζαγορισιοί.

Συνδιοργανωτές και φέτος τα δυο πολιτιστικά σωματεία των Γιαννίων η Ι.Λ.Ε.Ζ. και ο «Πολιτιστικός Σύνδεσμος Ζαγορισίων» στα πλαίσια της αγαστής και γενικότερης συνεργασίας τους σ' όλους τους τομείς που αφορούν το Ζαγόρι μας.

Στην επιτυχία συνετέλεσε φέτος και η ζυγιά του Γρηγόρη Καψάλη με τα αυθεντικά και αξεπέραστα στο χρόνο Δημοτικά μας τραγούδια. Θαυμάσια και η ελαφρά ορχήστρα του κέντρου με αξεχάστα παλιά τραγούδια, ζεμπέκικα και ευρωπαϊκά.

Λόγω αναγκαστικής απουσίας και των δύο προέδρων κ. κ. Δ. Γκέ-

γκη και Πολυβ. Καρρά, χαιρέτησαν τους παρευρισκόμενους για την Ι.Λ.Ε.Ζ. ο κ. Β. Τζιόβας και για τον Σύνδεσμο ο Αλ. Οικονόμου.

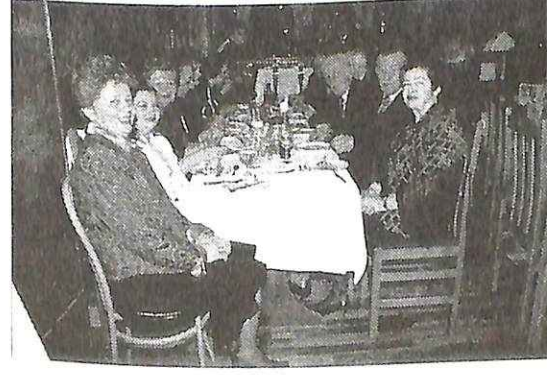
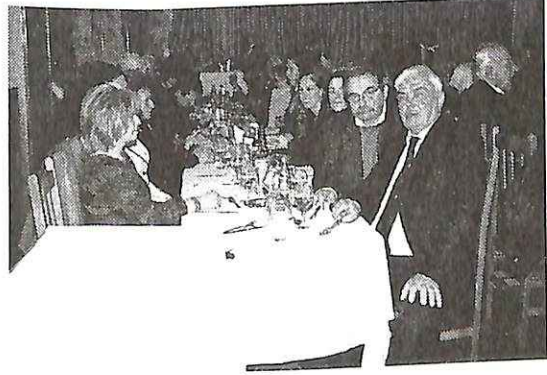
Τμήσαν την εκδήλωση και οι τρεις Δήμαρχοι του Ζαγοριού, ο αντινομάρχης κ. Ντέσικας σαν εκπρόσωπος του κ. Αλ. Καχριμάνη (το ίδιο θράδυ χόρευσαν και οι Μετσοβίτες) ο κ. Μπούρης σαν εκπρόσωπος του Δημάρχου Ιωαννίνων κ. Γκόντα.

Χαιρετισμούς έστειλαν οι βουλευτές κ. κ. Κων. Τασούλας και Αντώνης Φούσας καθώς και ο Γ.Γ. Γραμματέας Περιφέρειας κ. Δημ. Πανοζάχος.

Ανοιξε την εκδήλωση το «μικρό χορευτικό» του συνδέσμου, ελπίζοντας να διατηρήσει τη Ζαγορίσια παράδοση.

Το γλέντι κράτησε ως τις πρώτες πρωινές ώρες με τη γενική εκτίμηση πως ήταν ένα όμορφο Ζαγορίσιο αντάμωμα.

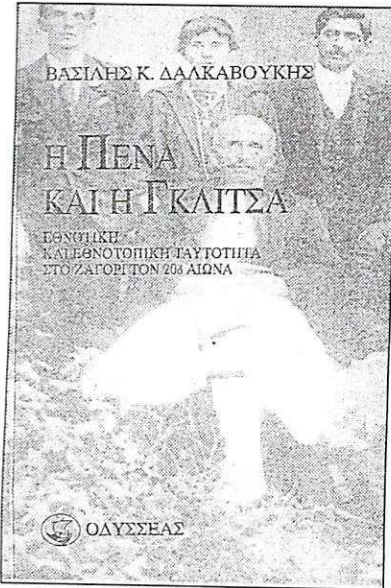
Και του χρόνου, με υγεία.

Της Θεοδώρας Τσιουρή
“Πρωινά Νέα” Τετάρτη 8 Μαρτίου 2006

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΒΑΣΙΛΗ Κ. ΔΑΛΚΑΒΟΥΚΗ
Η ΠΕΝΑ ΚΑΙ Η ΓΚΛΙΤΣΑ

Κυκλοφόρησε πρόσφατα το νέο βιβλίο του συμπατριώτη μας Βασίλη Κ. Δαλκαβούκη από τις εκδόσεις «Οδυσσεάς», που φέρει τον τίτλο «Η Πένα και η Γκλίτσα, Εθνοτική και Εθνοτοπική ταυτότητα στο Ζαγόρι τον 20ο αιώνα».

Η επίσημη παρουσίαση του βιβλίου έγινε στα Γιάννινα στις 24 Φεβρουαρίου στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου της Εταιρείας Ηπειρωτικών Μελετών, όπου μίλησαν με λίαν κολακευτικά λόγια για το συγγραφέα και το βιβλίο του ο **Βασίλης Ντισιάκος** καθηγητής της Κοινωνικής Λαογραφίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και ο **Νίκος Μαντζιρίδης**, επίκουρος Καθηγητής Πολιτικής Επιστήμης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας. Την όλη συζήτηση συντόνιζε ο δημοσιογράφος της εφημερίδας «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ» Φιλήμονας Καραμήτσος, γνωστός για την ευαισθησία του σε τέτοιες εκδηλώσεις. Ο Βασίλης Δαλκαβούκης, Ζαγορίσιος επιστήμονας ιστορικός, απόφοιτος του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης με μεταπτυχιακή ειδίκευση στη Νεότερη και Σύγχρονη ιστορία και από το Δεκέμβριο του 2004 έχει εκλεγεί

λέκτορας Εθνογραφίας στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης. Η διδακτορική του διατριβή έγινε στον τομέα νεότερης και σύγχρονης ιστορίας και λαογραφίας του Α.Π.Θ., με κατεύθυνση στην Κοινωνική ανθρωπολογία και πεδίο έρευνας το Ζαγόρι. Το βιβλίο του «Μετοικεσίες Ζαγορίσιων» 91750-1922) έχει εκδοθεί από το Ριζάριο Ιδρυμα το έτος 1999.

Το νέο του βιβλίο είναι καρπός μια μακροχρόνιας και ενδελεχούς μελέτης στο χώρο του Ζαγοριού, όπου «οι εθνοτικές ομάδες των Βλάχων, των Σαρακατσάνων και των Γύφτων συγχρωτίστηκαν επί μακρόν με το ντόπιο πληθυσμιακό στοιχείο τους Ζαγορίσιους διαμορφώνοντας με ποικίλους τρόπους Εθνοτοπική συλλογική ταυτότητα».

Αναλύεται η συγκρότησή της καθώς και η λειτουργικότητα στο πεδίο του κοινωνικού ανταγωνισμού στις ομάδες αυτές. Οι τεκμηριωμένες απόψεις του συγγραφέα μέσα από ένα πλήθος στοιχεία ύστερα από επίτοπια έρευνα και προσωπικές συνεντεύξεις ατόμων που έπαιξαν κυρίαρχο ρόλο στη διαμόρφωση αυτών των καταστάσεων προσδίδουν στην εργασία του Βασίλη Δαλκαβούκη ένα ιδιαίτερο επιστημονικό κύρος και αξία. Τέτοια βιβλία προάγουν σημαντικά το έργο της επιστήμης ειδικά στον τομέα της σύγχρονης ιστορίας και λαογραφίας και βοηθούν για την καλύτερη προσέγγιση και ερμηνεία του γνωστικού τους αντικείμενου.

Για τους Ζαγορίσιους μελετητές της ιστορικής τους ταυτότητας αλλά και τους απλούς αναγνώστες αποτελεί ένα πολύτιμο και χρήσιμο απόκτημα. Η βιβλιογραφία για το Ζαγόρι γίνεται πιο πλούσια. Δεν απομένει παρά να εκφράσουμε τα συγχαρητήριά μας στο συγγραφέα και καμαρώνουμε τους νέους επιστήμονες συμπατριώτες μας για τις επιτυχίες τους.

«Το Ζαγόρι μας»

ΓΙΑ ΤΙΣ «ΠΑΣΧΑΛΟΜΑΝΣΙΣ» ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ

μυρωδιά, κατέβαινε από το λαιμό και φούσκωνε την ψυχή, την καρδιά και μ' έκανε Λένκω μ'... να λιατριστώ στο κλάμα!.

Ένα κλάμα που το χάλευα... που δεν πονούσε άσχημα!.. Θεοφκηνέν' νάσαι κοπέλα μ'!...

Δε θέλω να το σκέφτομαι πως είσαι από τους τελευταίους Ζαγορίσιους που υμνούν αυτό το βασανισμένο, πανέμορφο τόπο!.. Που ξεδιπλώνουν τη ζωή τους σ' αυτό τον τόπο... Το φτωχό και πλούσιο!..

Εξηρες, Λένκω μ', το Ζαγόρι το μεταπολεμικό που λέμε. Εξηρες, χειμώνα, καλοκαίρι, και χόρτασες τη ζωή του... Η μαύρη' εγώ... μοναχά τα καλοκαίρια το ζούσα...

Το χειμώνα... τον γνώρισα, από

Λίγα λόγια για το βιβλίο
του Βασίλη Δαλκαβούκη
«Η πένα και η γλίτσα»

Διάβασα με πολύ προσοχή το βιβλίο του φίλου μου Βασίλη Δαλκαβούκη «Η πένα και η γλίτσα» και το διάβασα για πολλούς λόγους.

Πρώτα γιατί με ενδιαφέρει το θέμα, μια που και εγώ έχω ασχοληθεί με αυτό για πολλά χρόνια, όταν ήμουν πρόεδρος στην αδελφοτητα και έχω δημοσιεύσει και πολλά άρθρα μου στο περιοδικό «ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ» και σε άλλες εφημερίδες των Γιαννίνων και έχω ασχοληθεί με τη ζωή στο χωριό μας, κυρίως για τα χρόνια πριν το 60, τώρα τελευταία με μια σειρά συνεντεύξεις στο μαγνητόφωνο προσπαθώ να διασώσω ότι μπορώ από τα παλιά, ετοιμάζω δε και μια εργασία μου με βάση αυτές τις συνεντεύξεις με θέμα «Η ζωή στο Κουκούλι από το 60 και πιο παλιά», για τούτο και το βιβλίο αυτό του Βασίλη Δαλκαβούκη μου είναι πολύτιμο.

Δεύτερος λόγος που το διάβασα με πολύ ενδιαφέρον είναι γιατί ασχολείται, όχι μόνο με τις εθνότητες στο Ζαγόρι, αλλά και με τις μεταξύ των σχέσεις, πράγμα δύσκολο, αλλά και επικίνδυνο να παρεξηγηθεί.

Ο Βασίλης όμως το τόλμησε και με μεγάλη επιτυχία.

Τρίτο και σπουδαιότερο είναι ότι αυτά που γράφει τα τεκμηριώνει με τις προσωπικές εμπειρίες των πρωταγωνιστών, αφού μέχρι τώρα οι ατεκμηρίωτες σκέψεις πολλών έχουν οδηγήσει σε λάθη, γιατί προσπαθούν να γράψουν όχι με βάση αυτό που είναι η αλήθεια, αλλά γράφουν για να φτάσουν σε αυτό που έχουν βάλει στο μυαλό τους.

Θέλει κάποιος να επαινέσει τους Ζαγορίσιους βρίσκει αυτά που θέλει και τους κάνει θεούς, θέλει να τους κατηγορήσει βρίσκει όλο τα αντίθετα, ενώ δεν είναι ούτε Θεοί ούτε δαίμονες, είμαστε όλοι άνθρωποι,

έχουμε τα καλά μας και τα κακά μας. Το ίδιο συμβαίνει αν θέλουμε να ασχοληθούμε και με τους Σαρακατσάνους και με τους Βλάχους και με τους Γύφτους.

Κάτι άλλο που μου έκανε εντύπωση και πρέπει να το σημειώσω, είναι η πλούσια βιβλιογραφία, με πολλές αντίθετες απόψεις, που ο αγαπητός μας Βασίλης τις συνταιριάζει και βγάζει το ζουμί, χωρίς να πέφτει στις άκρες.

Ο σωστός ερευνητής ξέρεi ότι δεν υπάρχει ούτε απόλυτο άσπρο ούτε απόλυτο μαύρο, υπάρχει η σύνθεση και των δυο χρωμάτων και αυτό κάνει την συμμετρία στη φύση και στη ζωή.

Πάντως αγαπητέ Βασίλη θα ήθελα να κουβεντιάσουμε, όταν μπορέσουμε, αυτό το θέμα, με ενδιαφέρει πολύ, θα βγάλουμε και κάποια ακόμη συμπεράσματα.

Η εργασία σου είναι αξιόλογη και πολλά θα προσφέρει στον τόπο μας και στην επιστήμη γενικότερα.

Γιάννης Βακάμης

Επιτυχίες
συμπατριωτών μας

Αποτελεί για μας ξεχωριστή χαρά η επιτυχία του ανειφιού μας **Βασίλη Κ. Δαλκαβούκη** καθηγητού Φιλολογίας για την εκλογή του ως Λέκτορα στο Τμήμα Ιστορίας και Εθνολογίας του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης. Του εκφράζουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια και του ευχόμαστε ν' ανταποκριθεί επιτυχώς στα νέα του καθήκοντα και να αξιωθεί να φτάσει στην κορυφή της κλίμακας της Πανεπιστημιακής Ιεραρχίας.

Οικογένεια
Σάββα Θεοδώρου

τσιόλια θα ξεχώριζαν... για στεγνώνω των νεογέννητων... εκεί, κατά τα χριστούγεννα... που ξημέρωναν στα κατώα ξεγενώνοντας τις γίδες και τις προβατίνες, μ' αναμμένη φωτιά και το γκούμι με ζεστό νερό. Κι' εκείνες, να ματσιαλάν πότε κάνα ούκο ή λίγη σταφίδα ή κάνα λουκούμ' ή μια κόρα ψωμί!... Εκαναν το σιασμό τους γι' αυτές τις δύσκολες ώρες και για τα ζωντανά τους και για κείνες...

Εκείνο το: Νικ', μη μας αφίκες στου γέννου... που έλεγε η κυραμανούλα μας, στη μάνα μου... με γεμίζει πόνο ακόμα!... Πάντα, μας εγκατέλειπε, η καλή της θυγατέρα, και πήγαινε να βοηθήσει εκείνες τις δύσκολες μέρες, που γεννούσαν τα καψοζω-ντανά, με τα χιόνια... μπόια!..

Από κανένα κράτος, από καμιά Νομαρχία δεν καρτερούσαν βοή-

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ:

ΖΑΧΑΡΙΑΣ Π. ΣΑΡΔΕΛΛΗΣ
(Εκ Παπίγκου-Ζαγορίου)

Ο εμπνευστής της ανασυστάσεως
των ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Γράφει ο ΚΩΣΤΑΣ Π. ΖΑΚΚΑΣ, πρώην Αντιδήμαρχος Ιωαννίνων

στοιχεία των Οικογενειών αυτών, με βάση τις απογραφές των ετών, 1861, 1900, 1906, 1961, 1991 και 2001.

Στο ΔΕΥΤΕΡΟ μέρος περιγράφεται η ζωή του Ζαχαρία Σαρδέλλη, στα παιδικά, μαθητικά και πανεπιστημιακά του χρόνια.

Στο ΤΡΙΤΟ μέρος καταχωρούνται αγνώστες, μέχρι τώρα, πληροφορίες, για την εγκατάσταση και δράση του Σαρδέλλη, ως εκπαιδευτικού, στη Ρουμανία, για το ελληνικό στοιχείο στη Ρουμανία, τη γνωριμία του Σαρδέλλη με τον Ευαγγέλη Ζάππα, την ιδέα ανέγερσης του Ζαππειού Μεγάρου και της τέλεσης, ανά τετραετία, των Ολυμπιακών Αγώνων, την ιστορία του Ελληνικού Τύπου κ.ο.κ.

Τέλος, στο ΤΕΤΑΡΤΟ μέρος του βιβλίου ο συγγραφέας ασχολείται «με την πρώτη διώσιμη ελληνική Εφημερίδα του Βουκουρεστίου, την «ΙΡΙΔΑ», τους διαδόχους του Ζ. Σαρδέλλη κλπ.

Στο βιβλίο προτάσσεται ο Πρόλογος του Προέδρου του Κληροδοτήματος «ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ», Κώστα Διαμαντή, καθώς και εκτενής Εισαγωγή του Επιμελητή του έργου, Γεωργίου Χ. Χριστοδούλου.

Όπως σημειώνει στον δικό του Πρόλογο, ο ίδιος ο συγγραφέας, «υπάρχουν άνθρωποι που στο πέρασμά τους από τούτη τη ζωή κάνουν

πολύ θόρυβο, χωρίς να παρουσιάζουν ανάλογο έργο. Υπάρχουν όμως και άλλοι άνθρωποι που αθόρυβα παρουσιάζουν μεγάλο έργο χρήσιμο στην κοινωνία. Σ' αυτούς τους δεύτερους ανήκει και ο Ζαχαρίας Σαρδέλλης».

Ο Ιωάννης Παπαϊωάννου, ήδη δόκιμος συγγραφέας με ικανό αριθμό δημοσιεύσεων, επέλεξε αυτή τη φορά το εξαιρετικά ενδιαφέρον και πολύ επίκαιρο, λόγω και της τέλεσης, πέρυσι, των Ολυμπιακών Αγώνων στη Χώρα μας, θέμα: «ΖΑΧΑΡΙΑΣ Π. ΣΑΡΔΕΛΛΗΣ, ο εμπνευστής της ανασυστάσεως των Ολυμπιακών Αγώνων, Σύμβουλος-Γραμματέας του μεγάλου Εθνικού Ευεργέτου ΕΥΑΓΓΕΛΗ ΖΑΠΠΑ», το οποίο και επεξεργάστηκε με ιδιαίτερη επιτυχία, πληρότητα και βάθος.

Η επιλογή αυτή δεν μπορεί παρά να επικροτηθεί ως εξαιρετικά επιτυχής, αφού πρόκειται να καλύψει ένα σοβαρό κενό, ως προς την ιδέα ανασύστασης των Ολυμπιακών Αγώνων, και όχι μόνο.

Πολύ ενδιαφέρουσα και απόλυτα κατατοπιστική είναι η παράθεση, από τον συγγραφέα, της στιχομυθίας, για το θέμα αυτό, μεταξύ του Ζαχαρία Σαρδέλλη και του Ευαγγέλη Ζάππα, όπως την περιγράφει ο ίδιος ο Σαρδέλλης, «ως προς την πρόταση που έκανε ο ίδιος (ο Σαρδέλλης), το σχέ-

διο απόφασης (από 13 άρθρα) που συντάχθηκε και το σπόρο που έπεσε σε γόνιμη γη και φύτρωσε ύστερα από 108 χρόνια».

Φυσικά, δεν είναι δυνατό μέσα στα περιορισμένα πλαίσια μιας βιβλιοκρισίας, να εκτεθεί και αναλυθεί το πλήθος των στοιχείων που παραθέτει ο συγγραφέας, για τη ζωή και τη δράση του Ζαχαρία Σαρδέλλη, ως εκπαιδευτικού, εκδότη-δημοσιογράφου, τη σχέση του με τον μεγάλο Εθνικό Ευεργέτη Ευάγγελο Ζάππα, τους δεσμούς του με το ελληνικό στοιχείο της Ρουμανίας κ.ο.κ.

Εκείνο, όμως, που μπορεί, και θα πρέπει συνάμα να ειπωθεί, είναι ότι ο συγγραφέας δεν αρκείται, στο πόνημά του, σε απλή παράθεση στοιχείων, αλλά επιχειρεί, με επιτυχία, την εμβάθυνση στην προσωπικότητα και το έργο του Σαρδέλλη, σε τρόπο ώστε να μπορεί εύκολα ο κάθε αναγνώστης να σχηματίζει μια απόλυτα ολοκληρωμένη εικόνα για τον άνθρωπο που, «καλά εξασκημένος στα περάσματα των γκρεμών του Παπίγκου, τα ξεπέρασε όλα και έφθασε εκεί που ήθελε, όχι μόνο σώος και αθλασής, αλλά και μεγαλοπρεπής!»

Ο αγαπητός Γιάννης Παπαϊωάννου, ως γνήσιος Παπιγκιώτης και διακεκριμένο μέλος της κοινωνίας των Ζαγορίσιων, είναι προς τιμήν του που καταπινάται με την ιστορία του τόπου του.

Η υπό κρίση εργασία του, που παρουσιάζει αξιοζήλευτη πληρότητα, είναι βέβαιο ότι προάγει την ιστορική έρευνα και αποτελεί, ήδη, αναγκαίο βήθημα και πηγή για συστηματικότερη μελέτη, και από άλλους, της ιστορίας του τόπου μας, χάρη δεσ την προσφορά αυτή, γιατί περί προσφοράς πρόκειται, η ελληνική βιβλιογραφία γίνεται πλουσιότερη.

Του αξίζουμε, λοιπόν, πολλά συγχαρητήρια!..

Δύο εκλεκτά βιβλία για το Ζαγόρι

Στις 15 Φεβρουαρίου 2006, ημέρα Τετάρτη και ώρα 7 μ.μ., στο Συνεδριακό Κέντρο της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων, Ναπ. Ζέρβα 28-30, Στόα Σάρκα και με την πρωτοβουλία του εκδοτικού οίκου «Εφύρα», έγινε η παρουσίαση δύο καθ' όλα εκλεκτών βιβλίων για το Ζαγόρι: «Αναδρομή στο χρόνο 1815-1970» της κ. Ευτυχίας Οικονομού-Γεωργοπούλου και «Ηπειρωτικά Λιθόγλυπτα» της κ. Μαρίας Τσούπη-Ρέμμου.

Ο Νομάρχης Ιωαννίνων κ. Αλέξανδρος Καχριμάνης, πάντοτε παρών σε τέτοιου είδους εκδηλώσεις και όχι μόνον, άνοιξε την αυλαία με τον εγκάρδιο χαιρετισμό του. Ο επί της υποδοχής και συντονιστής παλαιμάχος Καθηγητής Βυζαντινής Αρχαιολογίας κ. Αθανάσιος Παλιούρας, άφογος και άνετος προδιέθεσε ευμενέστατα το πολυπληθές ακροατήριο. Η κ. Βάσω Ρόκου, Καθηγήτρια Λαογραφίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και Πρόεδρος του Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας, κατά τον καλύτερο τρόπο παρουσίασε το βιβλίο «Αναδρομή στο χρόνο 1895-1070».

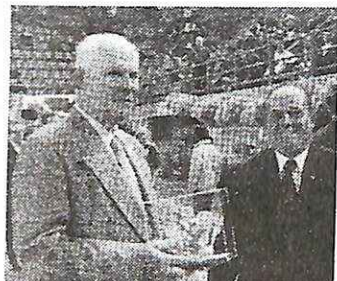
Καθώς και οι κ.κ. Μαρίνα Βρέλλη, Επίκουρος Καθηγήτρια Λαογραφίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και Δημήτριος Ράπτης, Λέκτορας Λαογραφίας του Πανεπιστημίου, παρουσίασαν επίσης τέλεια τα «Ηπειρωτικά Λιθόγλυπτα». Οι συγγραφείς κ.κ. Ευτυχία Οικονομού-Γεωργοπούλου και Μαρία Τσούπη-Ρέμμου, ταπεινά και με λίγα λόγια κατορθώσαν να δείξουν στους ακροατές τον πολυετή κόπο που κατέβαλαν ως που ν' αποκτήσουν και ανδρώσουν τα άρθρα πλέον παρουσιαζόμενα δημιουργημάτων τους.

Τέλος η εκπρόσωπος του εκδοτικού οίκου «Εφύρα» κ. Παπαδοπούλου, παρά το νεαρόν της ηλικίας της, επιμελήθηκε, επένδυσεν και εστόλισε πολύ καλά τα δημιουργήματα αυτά, ώστε να μπορούν να περπατούν περιφρανα.

Θερμά συγχαρητήρια σε όλους.
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΝΕΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ - ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ - ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Το All Star game στη Λάρισα και τιμητικές διακρίσεις

Το Σάββατο 26 και Κυριακή 27/2/06 διεξήχθη στη Λάρισα το All Star game με πλήρη επιτυχία.

Στο πλαίσιο αυτό ο Δήμαρχος Λαρισαίων κ. Κων/νος Τζανακούλης, απένειμε 3 τιμητικές διακρίσεις στους παλιούς συμπαίκτες του Γυμναστικού Λάρισας, με τη συμμετοχή τους στην Εθνική Ομάδα Μπάσκετ. Ένας απ' αυτούς είναι και ο **Άρης Ζώης**, από την Αρίστη Ζαγορίου γιος του Γιάννη Ζώη, Προέδρου του Συλλόγου Ζαγοριών Ν. Λάρισας, ο οποίος παρέλαβε το ασημένιο αγαλματίδιο αλόγου, συμβόλου της πόλεως Λαρίσης.

Η όλη διεξαγωγή της μεγάλης αυτής γιορτής του μπάσκετ εστέφθη από άριστη επιτυχία. Το κλειστό γυμναστήριο της Λάρισας 4.500 θέσεων γέμισε και με τους όρθιους συμπλήρωσε 5.000 φιλάθλους ενώ έμειναν και πολλοί απ' έξω.

Οι αρμόδιοι από πλευράς πολιτείας και ομοσπονδίας καλαθοσφαίρισης εξέφρασαν για την πλήρη διεξαγωγή τις άριστες εντυπώσεις τους.

Προετοιμασία, στολισμός του γυμναστηρίου και διεξαγωγή αγώνων νέων και ανδρών –διάνθιση από κορίτσια με φιγούρες– τρίποντα, καρφάματα, άλματα εντυπωσιακά. Συγχαρητήρια!

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ «ΝΕΟΦΥΤΟΣ ΔΟΥΚΑΣ»

ΑΝΩ ΠΕΔΙΝΑ

ΚΑΛΕΣΜΑ

Το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΝΕΟΦΥΤΟΣ ΔΟΥΚΑΣ που αποτελείται από τους: ΤΣΟΥΜΑΝΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ Πρόεδρο, ΑΧΝΟΥΛΑ ΓΕΩΡΓΙΟ Αντιπρόεδρο, ΤΕΦΑ ΧΡΗΣΤΟ Γραμματέα, ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟ ΓΕΩΡΓΙΟ Ταμία, ΔΟΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ Μέλος.

ΚΑΛΕΙ κάθε Σουδενιώτη, Ζαγορίσιο, Ηπειρώτη ή φίλο αυτών, όπου κι αν βρίσκεται, αν θέλει να βοηθήσει –με όποιον τρόπο ο ίδιος κρίνει– στη διάδοση και ανάδειξη του πνευματικού αυτού θησαυρού, να έρθει σε επαφή μαζί του στη διεύθυνση ΑΝΩ ΠΕΔΙΝΑ ΖΑΓΟΡΙΟΥ TAX. ΚΩΔ. 45500.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Επειδή πολλά έχουν δει το φως της δημοσιότητας στην τοπική κοινότητα για την ίδρυση και στελέχωση του Ν.Π.Δ.Δ. της συγκεκριμένης βιβλιοθήκης παραθέτουμε

- 1) την εφημερίδα της Κυβερνήσεως ΦΕΚ 871/15-7-03 της ίδρυσης
- 2) την απόφαση του Δήμου Κ.Ζ. 12/9-1-06 ορισμός μελών του Δ.Σ.
- 3) την απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου 1/18-2-06 σύνθεσης του Δ.Σ.

Τα συμπεράσματα για τις ευθύνες και τις παραλείψεις ΔΙΚΑ ΣΑΣ.

Ο Πρόεδρος Ο Γραμματέας
ΠΑΝ. ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ ΧΡ. ΤΕΦΑΣ

ΣΝ' ΑΡΡΕΝΤΑ

Σαν τι διαφορετικό λοιπόν, θα μπορούσε να εκληφθεί εννοιο-λογικά ως «έκσταση», πέρα από την ακαριαία αυτοαναίρεση του υπερδιεγερμένου είναι μας, από την προσεγγίσιμη και ενυπόστατη πραγματικότητα, καθώς επίσης και την αναιρέση του παρ-κτού από το παρ-κτό, τιθέμενοι έτσι, έστω και στιγμιαία, προ ενός αδιάστατου κι' απροσδιόριστου γεωγραφικού κενού –που σε τι θα μπορούσε να διαφέρει από το στίγμα της αρχικής μας αφετηρίας– εξω από κάθε οντογονική ή υπαρκτική αρχή και αισθητή αντιληπτικότητα;

Φωκίων Ιωαν. Καψάλης

Πνευματικό μνημόσυνο στη μνήμη Φώτου Πέτσα

Για έναν δικό μας πνευματικό άνθρωπο, τον αρχαιολόγο και ερευνητή Φώτιο Πέτσα, η Εταιρεία για τη μελέτη της ιστορίας της Νάουσας «Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ» διοργάνωσε την Κυριακή 19 Φεβρουαρίου 2006 στο Δημοτικό Θέατρο Νάουσας πνευματικό μνημόσυνο στη μνήμη του. Μίλησαν ο Δ/ρ ιστορίας του Πανεπιστημίου Suarland Γερμανίας Ιωάννης Τουράτσογλου με θέμα:

1) «Φώτιος Πέτσας ένας Ηπειρώτης-Μακεδών».

2) Μιλτιάδης Χατζόπουλος Δρ Πανεπιστημίου Παρισιών με θέμα: «Ο Φώτιος

Πέτσας και το ιερό της μητρός Θεών Αυτόχθονος στη Λευκόπετρα».

3) Η Αργυρώ Τατάκη Δ/ρ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης με θέμα: «Ο Φώτιος Πέτσας και η συμβολή του στην διάσωση των πηγών της ιστορίας της Μακεδονίας» και

4) Η Δ/ρ Μαρία Ακαμάτη προισταμένη της ΙΖ Εφορείας προϊστορικών και αρχαιολογικών Μνημείων με θέμα: «Φώτιος Πέτσας και Αρχαιολογική έρευνα της Μακεδονίας».

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΗΠΕΙΡΟΥ

Η πίτα της Ηπειρώτισσας

Αφιερωμένη στον Πολιτισμό της Ηπείρου

Στο παραδοσιακό ελληνικό θέατρο σκιών, οι μαστόροι του εισήγαν κάθε ιδιαίτερο πολιτισμό της χώρας μ' έναν αντιπροσωπευτικό χαρακτήρα του κι ένα αντιπροσωπευτικό τραγούδι. Έτσι, όταν μπαίνει στη σκηνή ο **σιορ-Διονύσης** τραγουδώντας, μπαίνουν μαζί του τα επτάνησα και το τραγούδι τους. Όταν μπαίνει ο **μπαρμπα-Γιώργος**, μπαίνει μαζί του η Ρούμλη και το τραγούδι της. Όταν μπαίνει ο **Εθραίος Ιακώβ**, μπαίνουν μαζί του οι Εβραίοι Σεφαραδίμ της Θεσσαλονίκης και το τραγούδι τους...

Ισως ο **Σύνδεσμος Γυναικών Ηπείρου** το γνώριζε αυτό όταν ανέθετε την φετινή της εκδήλωση σ' έναν άνθρωπο του θεάτρου, τον **Κωνσταντίνο Θεμελή**, ο οποίος εισάγει τον πολιτισμό της Ηπείρου με μια ερωτευμένη ηπειρώτισσα και το τραγούδι της: **Κάτω στα δασιά πλατάνια, στην κρυόδρυση**. Και συνεχίζει έτσι. Όλα τα τραγούδια και οι χοροί της εκδήλωσης αναδεικνύουν **το ήθος της ηπειρωτικής κοινωνίας απέναντι στον έρωτα, όπως αυτό αντανακλάται στην δημόδη τραγουδοποιία της**. Ακολουθούν άλλα δείγματα του ηπειρωτικού πολιτισμού: Η τέχνη του κλαρινού διά της ανασας του **Νίκου Φιλιππίδη**, η απaráμιλλη λαμπρότητα του Ζαγορίου μέσω μια οπτικο-ακουστικής ξενάγησης στο λαογραφικό μουσείο του **Αγαπίου Τόλη**, η συνέχεια μιας παράδοσης

μέσω της φωνής του **Λάκη Χαλκιά** –καλλιτεχνών τους οποίους τίμησε ο Σ.Γ.Ηπ. κατά την διάρκεια της εκδήλωσης. Για το ίδιο θέμα –τον πολιτισμό της Ηπείρου–, μίλησε η γ.γ. ισότητας του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης **Ευγενία Τσουμάνη** και στη συνέχεια, τα χορευτικά συγκροτήματα του **Πολιτιστικού Συνδέσμου Ζαγορισιών** και της **Αδελφότητας Αγίας Παρασκευής Κονίτης** ξανάπιασαν το νήμα των ηπειρωτικών ερωτικών τραγουδιών: **Στο Κάιρο αρρώστησα, στα Γιάννενα θα γειάνω, στην άκρη στο Καπέσοδο θα πέσω να πεθάνω. Ο Στυλιανός Μπέλλος** έκανε ένα μελωδικό ιντερμέδιο κι ύστερα, ο **παρουσιαστής της εκδήλωσης Κωνσταντίνος Θεμελής** κάλεσε την πρόεδρο Εύα Χαλατσά και τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου να κόψουν την πίτα για την τρέχουσα χρονιά.

Έχουν κληθεί να παραστούν ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κáro-λος Παπούλιας, εκπρόσωποι της κυβέρνησης, των κομμάτων, στελέχη της ηπειρωτικής αποδημίας από τους χώρους της πολιτικής, της οικονομίας, των γραμμάτων και της τέχνης.

Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε το Σάββατο, 4 Φεβρουαρίου 2006, στις 5.30 μ.μ., στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών, Σίνα και Δαφνομήλη).

Ο Αποκριάτικος χορός της Λεπτοκαρυάς

Ο πολιτιστικός σύλλογος το διοικητικό συμβούλιο του οποίου απαρτίζεται απ' τους Νίκο Φίλιο, Δημήτρη Αποστόλου, Γιώργο Τσιμή και Κώστα Παπακώστα οργάνωσε και τη φετινή χρονιά τις πολιτιστικές του δραστηριότητες.

Στις 29 Γενάρη στο χωριό έκοψε την πρωτοχρονιάτικη πίτα. Τυχερός γι' αυτή τη χρονιά είναι ο γιος της Λίτσας Μητσιμάρη, Μπάμπης Τσιάρας.

Στις 3 Μάρτη διοργάνωσε το χορό στο κέντρο ΑΡΙΩΝ στο Πέραμα. Ανταμώνανε αρκετοί χωριανοί που διαμένουν στα Γιάννενα κι άλλοι που κατέβηκαν απ' το χωριό καθώς και κοντοχωριανοί απ' τη Δόλινα και τους Φραγκάδες και φίλοι τους φυσικά που συμπλήρωσαν την παρέα. Οι παρευρισκόμενοι διασκέδασαν με το συγκρότημα του Ηλία Πλαστήρα. Σεβαστή η παρουσία των: Κώτσου Πεζοδρόμου, Τάκη και Διαμάντως Μητσιμάρη και Αφροδίτης και Βασίλη Τσιμή. Παρευρέθηκαν ο αντινομάρχης Ιωαννίνων, ο αντιδήμαρχος Τύμφης Μάκης Τσιμή και ο πρόεδρος του Δ.Δ. Βασίλης Μητσιμάρης. Αισθητή ήταν και η συμμετοχή της νεολαίας. Το γλέντι ξεκίνησε ο παπα-Κώστας που είναι παρών στις εκδηλώσεις του χωριού. Όμορφα χόρευε η μικρούλα Ουρανίτσα Φανίτσιου. Είναι χορευταρού, μοιάζει του μπαμπά της. Κρίμα που η εκδήλωση αυτή δεν αγκαλιάζεται από πιο πολλούς χωριανούς που διαμένουν στα Ιωάννινα. Υπήρξαν και απουσίες λόγω πένθους.

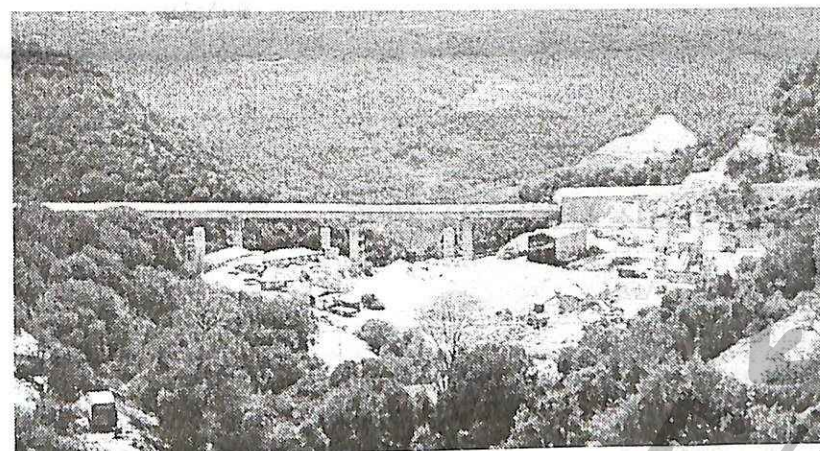
Ας είναι κι έτσι. Και του χρόνου να καλοανταμωθούμε. Χρόνια πολλά σ' όλους τους συμμετέχοντες, καλή Σαρακοστή και το Πάσχα με υγεία.

Χ. Παπαδοπούλου

Ζαγόρι... βλέπει Εγνατία

Εγκρίθηκε η οδική σύνδεση

του Ανατολικού Ζαγορίου με την Εγνατία

Όπως ανακοινώθηκε από το πολιτικό γραφείο του υφυπουργού ΠΕΧΩΔΕ, Σταύρου Καλογιάννη, εγκρίθηκε η χρηματοδότηση και κατασκευή της σύνδεσης της Εγνατίας οδού με το Ζαγόρι. Συγκεκριμένα, η «Εγνατία Οδός» Α.Ε. στο πλαίσιο της εργολαβίας «Ανισόπεδος κόμβος (Α/Κ) Αράχθου έως ανισόπεδο κόμβος (Α/Κ) Περιστερίου και συνοδά έργα» (Α/Κ) Αράχθου έως ανισόπεδο κόμβος (Α/Κ) Περιστερίου και συνοδά έργα» προϋπολογισμού 125 εκατομμύρια ευρώ, θα συμπεριλάβει και το οδικό τμήμα από τον κόμβο Αράχθου έως τον υφιστάμενο οδικό άξονα Μπαλ-ντούμα-Μηλιωτάδες-Γρεβενίτι, στο ύψος των οικισμών Φτέρη-Ιτέα στο Ανατολικό Ζαγόρι. Το τμήμα αυτό, μήκους περίπου 7 χιλιομέτρων, θα απο-τελέσει παράπλευρο οδικό δίκτυο της Εγνατίας.

Για την εξέλιξη του θέματος ο υφυπουργός ΠΕΧΩΔΕ, Στ. Καλογιάννης, δήλωσε: «**Η σύνδεση του Ανατολικού Ζαγορίου με την Εγνατία οδό είναι ένα πολύ σημαντικό έργο για τα διαμερίσματα του Δήμου Ανατολικού Ζαγορίου, τη Βωθούσα και όλο το Ζαγόρι γενικότερα. Πρόκειται για έργο το οποίο ζητούσε από χρόνια η Τοπική Αυτοδιοίκηση και θα εξυπηρετήσει τους κατοίκους της ευρύτερης περιοχής. Εντός των προσεχών ημερών δημοπρατείται το τμήμα Α/Κ Αράχθου-Α/Κ Περιστερίου και στην εργολαβία αυτή εντάσσεται και ο συνδετήριος δρόμος, με νέα χάραξη και προϋπολογισμό μεγαλύτερο των 3 εκατομμυρίων ευρώ. Θέλω να ευχαριστήσω τόσο τον υπουργό κ. Σουφλιά όσο και τον Πρόεδρο της «Εγνατία Οδός» Α.Ε., κ. Γούλα, για τη συνεργασία μας. Άλλο ένα σημαντικό έργο στο νομό Ιωαννίνων παίρνει σάρκα και οστά», κατέληξε ο κ. Καλογιάννης.**

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ

Στη συντροφιά του Καπεσόδου η «Συντροφιά» του Νίκου Θέμελη

Της ΕΛΕΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ-ΔΟΥΒΛΗ

Στην κατάμεστη αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου, στις 10 Φεβρουαρίου, οι Καπεσοβίτες μας εντυπωσίασαν πάλι, με μια ξεχωριστή εκδήλωση. Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Καπεσόδου «Ο Αλέξης Νούτσος» έκανε την παρουσίαση του νέου βιβλίου του Νίκου Θέμελη «Για μια συντροφιά ανάμεσά μας». Βοήθησαν οι εκδόσεις «ΚΕΔΡΟΣ» και το βιβλιοπωλείο **Δωδώνη**.

Το καλωσόρισμα της παναξίας κι ακούραστης Προέδρου του κ. **Καίτης Κοντοδήμου** μας υποψίασε για το τι θα ακολουθούσε.

Την παρουσίαση του βιβλίου έκανε ο καθηγητής της Φιλοσοφίας κ. **Παναγιώτης Νούτσος**, που με ξεχωριστό επιστημονικό τρόπο μας περπάτησε στους δικούς του δρόμους, της πορείας του πνεύματος, που δημιούργησαν ανάγκες και ιδέες και ρεύματα φιλοσοφικά και κινήματα κι άνοιξαν ορίζοντες στη σκέψη και δρόμους σε τολμηρούς ταξιδευτές για έρευνα στο καινούργιο, στο άγνωστο, στο ξένο.

Αφήνοντας τη γαλήνη και τη σιγουριά του τόπου τους, την ήσυχη ζωή της τυπικής πατριαρχικής οικογένειας, ξεκίνησαν με τα καραβάνια για χώρες και ιδέες «πρόσκληση» μαζί και «διακινδύνευση».

Κοντά του η κ. **Ανδρονίκη Ζούκη**, η γνωστή χαρισματική φιλόλογος, ψυχή του συλλόγου, απλά, φυσικά, σχεδόν κουβεντιάζοντας, αποδείχτηκε ένας πολύ καλός ξενάγος, που μας ξενάγησε στο μακρινό δρομολόγιο του συγγραφέα.

Διάβασε διαλεγμένα απ' την ίδια κομμάτια, βάζοντας έτσι στο ταξίδι τον κάθε ακροατή, έστω κι αν δεν διάβασε το βιβλίο και οδηγώντας τη σκέψη του στην νοητική περιπλάνηση του Νίκου Θέμελη.

Τέλος, συμπληρώνοντας τον επιστημονικό λόγο του κ. Νούτσου, ο εκλεκτός συγγραφέας με λόγο απλό και φιλικό μας οδήγησε στα μονοπάτια της δικής του αναζήτησης.

Μας εξήγησε πως τα βιβλία του είναι καρπός βιωμάτων. Πάντα ο πυρήνας τους είναι ένα βίωμα, μια αναφορά σε μια οικογενειακή διήγηση και πληροφορία, κάτι σαν παραμύθι, που παίρνει την αρχή απ' τον παππού και την γιαγιά και κλώνοντας το οδηγεί σε Βαλκάνια μονοπάτια. Ακολουθώντας τα καραβάνια των ξενιτεμένων Ζαγο-

ρισιών αλλά και των Μακεδόνων, ξεπερνάει στα χάνια, συναναστρέφεται μ' ανθρώπους άλλων λαών κι άλλων πολιτισμών και σαν τη μέλισσα συλλέγει το νέκταρ απ' όποιο λουλούδι επισκέπτεται, διαλέγοντας και ξεχωρίζοντας και συνεχίζει το πέταγμα γι' άλλο περβόλι περιπλανώμενος σαν άλλος Οδυσσέας, και μη ξεχνώντας τον τόπο του, τη ρίζα του.

Συνεχίζοντας μας αποκάλυψε ότι επισκέπτεται κιόλας στο τέλος τους τόπους που περιγράφει, λύνοντάς μας έτσι την απορία για τις τόσο ζωντανές περιγραφές του, καθώς ταξιδεύει σε διάφορους τόπους τους πολλούς και φανατικούς αναγνώστες τους.

Μας πληροφόρησε επίσης ότι οι χρονολογίες αλλά και οι πληροφορίες είναι απόλυτα ακριβείς, πράγμα που κάνει τα βιβλία του ιστορικά μυθιστορήματα. Μετά την «Αναζήτηση», την «Ανατροπή», την «Αναλαμπή» συνεχίζει να μας ταξιδεύει με το «Για μια συντροφιά ανάμεσά μας» ο Νίκος Θέμελης κι εμείς τον ακολουθούμε στα ταξίδια του, όπως παρκοιλουθούμε τον Πολιτιστικό Σύλλογο Καπεσόδου στα μοναδικά πετάγματα της φαντασίας του, δημιουργώντας πολιτισμό στο Ζαγόρι με τα ευρηματικά ημερολόγια κάθε χρόνο και τις ιδιαίτερα προσεγμένες εκδηλώσεις του.

Δεν παύω να στέκομαι, να ξεχωρίζω και να επαινώ την συντροφιά του Καπεσόδου που με το ανήσυχο πνεύμα της αλλά και την αγάπη, συνεννόηση και συλλογική εργασία της καταφέρνει να είναι πάντα πρώτη και να μας χαρίζει ξεχωριστές στιγμές.

– Μήπως δεν είναι τυχαίο το συναπάντημα κι η συνοδοιπορία με τον συγγραφέα;

Τελικά μήπως «Ο Αλέξης Νούτσος» κι ο δικός μας Νίκος Θέμελης έκαναν «μια συντροφιά» σημερινή ανάμεσά μας, καλώντας μας όλους να μπούμε και να μεγαλώσουμε την παρέα τους;

Στους καιρούς «της μοναξιάς μέσα στο πλήθος» που ζούμε το «Για μια συντροφιά ανάμεσά μας» του Νίκου Θέμελη, είναι μια απαίτηση, μια ανάγκη, μια προσμονή και μια ελπίδα. Ευχαριστούμε το συγγραφέα για τη συντροφιά που μας γνώρισε και τον Πολιτιστικό Σύλλογο Καπεσόδου για την συντροφιά που μας χάρισε.

Άνοιξα το φύλλο του Ιανουαρίου και στη σελίδα 7 το μάτι μου καρφώθηκε σε μια φωτογραφία που δείχνει: Το γυμνάσιο Τσπελόβου σε φθινοπωρινή εκδρομή, στο Σκαμνέλι το σχολικό έτος 1963-64.

Γύρισα το χρόνο πίσω 42 χρόνια και ξύπνησαν μέσα μου μαθητικές μνήμες, ενώ δάκρυα νοσταλγίας κύλησαν από τα μάτια μου.

Κορίτσια με μπλε ποδιές και αγόρια με πηλίκιο. Παιδιά φτωχά απ' όλα τα χωριά του Ζαγορίου και όχι μόνο, που μόνη μας ενασχόληση ήταν το διάβασμα.

Σκοπός μας ήταν ν' ανοίξουμε τα φτερά μας να πετάξουμε ψηλά, όνειρο μας μια θέση στο πανεπιστήμιο.

Μακριά από τους γονείς μας, με το λιγοστό φαγητό του σχολικού συσσιτίου και με υποτυπώδη θέρμανση από τις ξυλόσομπες, περάσαμε από πολλές ταλαιπωρίες και δοκιμασίες και βγήκαμε δυνατοί και επιτυχημένοι.

Δίχως φροντιστήρια και ιδιαίτερα μαθήματα. Δίχως να επιβαρύνουμε οικονομικά τους γονείς μας μπήκαμε σε ανώτερες και ανώτατες σχολές οι περισσότεροι.

Σήμερα τα παιδιά της φωτο-

ΓΙΑ ΜΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

γραφίας είναι λαμπροί επιστήμονες ίσως και συνταξιούχοι όπως και εγώ με παντρεμένα παιδιά και εγγόνια.

Κοιτάζοντας επισταμένα τη φωτογραφία, αναγνώρισα πρώτα στο κέντρο: τον καλό μας Γυμνασιάρχη τότε, Γιάννη Τάννη από τη Θεσσαλονίκη, και την θεολόγο Νότα Νόση από τον Πόρο Τροιζηνίας.

Αναγνώρισα όλα τα κορίτσια, είκοσι περίπου τον αριθμό, που συγκατοικούσαμε στο σπίτι -ένα παλιό αρχοντικό- του μπάρμπα Γιάννη Μάντζιου. Γεροντάκι, μόνο, έπαιζε το ρόλο του κηδεμόνα μας και του υπεύθυνου για την ασφάλεια και την τιμή μας. Ακόμη αντηχούν στ' αυτιά μου τα λόγια του «α! κορίτσια, έχω ευθύνη... τι θα πω στους γονείς σας» (θεός σχωρέστον).

Κάθε βράδυ γύριζε στην αυλή με μια μαγκούρα και ένα κλεφτοφάνaro και αφού βεβαιωνόταν ότι δεν υπάρχει κανείς, γύριζε σ' ένα ισόγειο δωμάτιο και λαγοκοιμόταν καθισμένος σε μια παλιά καρέκλα κοντά στο τζάκι, ενώ τα γυαλιά του έπεφταν ως τη μύτη.

Το δωμάτιο αυτό γινόταν καμιά φορά καταφύγιο για περι-

σότερο διάβασμα σε περίοδο εξετάσεων.

Θυμάμαι: Διαβάζαμε τα κορίτσια της Γ' Γυμνασίου δυνατά «Φυσική»: Άνωση-Αρχή του Αρχιμήδη-Εφαρμογή Αερόστατο-Εφευρέτες οι αδελφοί Μογκολφιέρ.

Ο μπαρμπα Γιάννης λαγοκοιμότανε ως συνήθως και κάπου κάπου άνοιγε τα μάτια του και αφουγκραζότανε.

Οπότε τη στιγμή που ακούει το όνομα των αδελφών εφευρετών, γυρίζει προς το μέρος μας και βέβαιος ότι τους γνωρίζει λέει δυνατά: «Τους ήξερα εγώ κορίτσια, ήταν αδελφια, είχαν μαγαζί στο κριθαροπάζαρο, στα Γιάννινα».

Το τι ακολούθησε δεν περιγράφεται: αλλού βιβλία, αλλού μολύβια και τετράδια. Κοιτάζαμε η μία την άλλη και πέφταμε στο πάτωμα από τα γέλια. Εκείνος μας κοίταζε απορρημένος, σίγουρος ότι δεν έκανε λάθος.

Θύμιμες παλιές και πολλές που δεν χωράει ολόκληρο το φύλλο του περιοδικού να τις αποτυπώσω.

Επανερχομαι στη φωτογραφία και διακρίνω απ' αριστερά τις:

Ελένη Κουμπή (Καθηγήτρια), Αμαλία Δώδου (Δασκάλα), Ευδοξία Τσαπάρη (Νηπ/γός), Μαρία Κουνάβου (Δασκάλα), Μιράντα Βασδέκη (απόφ. Παντείου), Σεβαστή Τζιάσιου (Νηπ/γός), Φλωρεντία Τσουμάνη (Νηπ/γός), Αθανασία Τζιάσιου (Καθηγήτρια), Καίτη Μάντζιου, Όλγα Γαράφα, Μαριγώ Γκούρη, Κατερίνα Φάκου, Έφη Μαζιώτη, Σταματία Γεωργίτου (Καθηγήτρια), Μαίρη Τσουμάνη (Καθηγήτρια), Βασιλική Γιαννάκη (Καθηγήτρια), Μαριγώ Σαχίνη, Ανθούλα Γήτα (Νηπ/γός), Γλυκερία Θάνου, Λεμονιά, Δημητρούλα, Νυμφοδώρα, Μαρίνα (δυστυχώς δεν θυμάμαι επίθετα).

Από τα αγόρια διακρίνω μόνο τους: Γιώργο Τσουμάνη (Καθηγητή), Αθανάσιο Χριστόπουλο, Ευρυσθένη Τασούλα (απόφ. Παντείου), Δημήτριο Κάτσενο, Ηλία Νόνα (Δάσκαλο), Γεώργιο και Θεόδωρο Βάσσο (Γεωπόνους), Ανέστη Ναυρόζογλου, Χαρίση Μπονόβα (Δάσκαλο), Γαβριήλ Παπαναστασίου (Δήμαρχο Κ. Ζαγορίου).

Ευχαριστώ για την φιλοξενία Τσαπάρη-Καραπαναγιωτίδου Ευδοξία Συν/χος Νηπιαγωγός Θεσσαλονίκη

Ενέργειες του Δήμου Τύμφης για τις άδειες απόσταξης στεμφύλλων

Ο Δήμος Τύμφης διαπιστώνοντας πρώτος στην Ελληνική Επικράτεια την ταλαιπωρία που αντιμετωπίζουν οι μικροί αποσταγματοποιοί του Δήμου για την έκδοση διήμερων αδειών, αλλά και τις διαδικασίες σφράγισης και αποσφράγισης των αμβύκων που είναι χρονοβόρες και πολυπλοκές, με το υπ' αριθμ. 3576/20-10-2003 έγγραφό του έθεσε επόψη του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών το πρόβλημα.

Με αφορμή το έγγραφο του Δήμου Τύμφης το Τελωνείο Ιωαννίνων με το υπ' αριθμ. 523/23-1-2005 επανήλθε προς το Υπουργείο για την επίλυση του θέματος.

Σήμερα πράγματι βρισκόμαστε στην ευχάριστη θέση να σας ανακοινώσουμε ότι με το υπ' αριθμ. 129/16-02-2006 έγγραφό του το Υπουργείο εξετάζει το θέμα μας για την απλοποίηση του όλου συστήματος. Σας θέτουμε υπόψη το σχετικό 129/2006 έγγραφο του Υπουργείου.

Ο Αντιδήμαρχος
Αγαμέμνων Τσιμής

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΓΕΝΙΚΩΝ
ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΓΕΝΙΚΗΣ Δ/ΝΣΗΣ
ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ & Ε.Φ.Κ.
Τηλ.: 210-3375714-5
Fax: 210-3375034
e-mail: gdcustom@otenet.gr

Αθήνα, 16 Φεβρουαρίου 2006
Αρ. Πρωτ. 129

Προς: 1) Δ/νση Ε.Φ.Κ.
2) Όλες Τελ/κές Περιφέρειες
Έδρες τους

ΘΕΜΑ: «Υποβολή προτάσεων για
Απλοποίηση Διαδικασιών

ΣΧΕΤ.: Το υπ' αριθμ 523/23-01-06
έγγραφο του Τελωνείου
Ιωαννίνων

Σας διαβιβάζουμε το παραπάνω σχετικό με τα συνημμένα του, που αφορούν πρόταση για απλοποίηση των διαδικασιών βεβαίωσης και εισπραξής Ε.Φ.Κ., έκδοσης αδειών απόσταξης διήμερων αποσταγματοποιών, σφράγισης-αποσφράγισης αμβύκων και σας παρακαλούμε να εξετάσετε κάθε δυνατότητα προσαρμογής των εφαρμιζόμενων διαδικασιών προς την κατεύθυνση αυτή, σε συνεργασία με την αρμόδια Δ/νση Υποστήριξης Ο.Π.Σ.Τ.

Κατά καιρούς έχουν υποβληθεί προτάσεις από διάφορα Τελωνεία της χώρας και έχουν προταθεί αντίστοιχα λύσεις (π.χ. η διαμεσολάβηση των Κ.Ε.Π.) που όμως δεν επέφεραν τα αναμενόμενα αποτελέσματα.

Πολλές φορές η πολυπλοκότητα αυτών των διαδικασιών περνά στον τοπικό τύπο με τη δημιουργία δυσμενών σχολίων για την Τελωνειακή Υπηρεσία.

Μετά τα παραπάνω σας παρακαλούμε να εξετασθεί με ιδιαίτερη προσοχή:

1) Η απλοποίηση του όλου συστήματος
2) Η αντικατάσταση του πεπαλαιωμένου συστήματος σφράγισης-αποσφράγισης αμβύκων με άλλα προσηγορότερα, σύγχρονα μέτρα διασφάλισης (π.χ. υπεύθυνη δήλωση, εγγύηση, αυτοκόλλητη ταινία κ.λ.π.). Παρακαλούμε για την υποβολή αναλόγων προτάσεων στη Δ/νση Ε.Φ.Κ. από τους Δ/ντές των Τελωνειακών Περιφερειών, προκειμένου να ληφθούν υπόψη για τη διαμόρφωση της τελικής πρότασης ενόψει της νέας αποστακτικής περιόδου 2006.

Υποβολή τελικής πρότασης μέχρι 31/03/2006.

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ Δ/ΝΤΗΣ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ
& Ε.Φ.Κ.
ΗΛΙΑΣ ΡΟΥΣΑΚΗΣ

Εκδηλώσεις στη Δοβρά

Στην Δοβρά μας φέτος, με την ευκαιρία της Σαρακοστής, έγιναν δύο εκδηλώσεις. Το άναμμα της φωτιάς την παραμονή της Τυρινής (Σάββατο 4-3-06) στο μεγάλο ωραίο και ευρύχωρο μεσοχώρι μας.

Και την επόμενη μέρα (Κυριακή 5-3-06) η συνεστίαιση κι' ο ετήσιος χορός του χωριού μας, με πρωτοβουλία του πολιτιστικού μας Συλλόγου, στο νεόδμητο ξενοδοχείο του Σιώπη στον Αϊθανάση μας 600 μέτρα έξω του χωριού μας.

Η πρώτη εκδήλωση, το μασκάρεμα, οι βωμολοχίες, θύμιζε θριαμβευτικά παρελθόν, ακμή και πολιτισμό. «Το χάλισε πετνε ξύπνα το γέρο το γέρο Γερομίχα, το γέρο το

γέρο το Γκωλέτση, το γέρο το γέρο το Μπροκούμη το Γέρο το γέρο του Τσαπάρη-Μαρούτση» και άλλα παλαιά επίθετα χωριανών μου ήταν το κάτι άλλο.

Την δεύτερη μέρα η συνεστίαιση, το γλέντι, ο χορός, με το συγκρότημα Πλαστήρα. Η αϊθούσα χωρητικότητας 200 θέσεων μικρή για να μας χωρέσει.

Το χορό άνοιξαν, οι μεγαλύτερες Δοβριανίτισσες μόνιμες κάτοικοι του χωριού μας, η Νίκη, η Κούλα, ο Ράφτης και άλλες. Το γλέντι μέχρι πρωίας.

Συγχαρητήρια στους νέους του πολιτιστικού μας συλλόγου.

Δοβριανίτης

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΕΤΣΗΣ (1924-1/3/2006)

«Και δειλινό προς υπάντησιν του ιερού σου σκήνους, αλλ' αυτός με οδήγησον και τας τρίβους με εύθυνον».

Τα εκκλησιαστικά αυτά λόγια ψιθυρίζει, η ψυχή όλων των παρισταμένων κατά τις ιερές αυτές στιγμές, που όλοι μαζί με ψυχική οδύνη υποδεχόμαστε το σεπτό σου σκήνωμα.

Συντριμμένος στέκω πάνω από τη σωρό σου, για να σου πω αυτά τα λίγα λόγια σαν ύστατο χαιρετισμό στο αγύριστο ταξίδι προς τη χώρα των νεκρών, που από προχθές σε υποχρέωσε ο σκληρός και αδυσώπητος χάροντας να σε πάρει από κοντά μας, ύστερα από πολύμηνη μάχη που έδωσες στα Νοσοκομεία Ιωαννίνων και Ευαγγελισμός.

Εκεί μεσ' τα τέλη Ιουλίου της προηγούμενης χρονιάς, ασθένειες ξαφνικά και μπήκες στο Νοσοκομείο Ιωαννίνων. Κι ενώ σε περιμέναμε στη Βίτσα για να τα πούμε εκεί στο μεσοχώρι, όπως συνηθίζαμε τα βράδια του καλοκαιριού, η κατάστασή σου χειροτέρευσε απότομα. Σε μια απ' τις επισκέψεις μου στο Νοσοκομείο, μου έσφιξε τόσο δυνατά το χέρι, απ' την ικανοποίησή σου, που μέσα μου αναπτερώθηκαν ελπίδες, που, όμως, δεν επαληθεύτηκαν... Η κατάσταση σου χειροτέρευσε μέρα τη μέρα. Πάλεψες σχεδόν εφτά ολόκληρους μήνες με το Χάροντα και τελικά προχθές το βράδυ νικήθηκες και υπέκυψες στην άπληνη και σκληρή μοίρα...

Ο Δημήτριος Καρέτσης γεννήθηκε το 1924 στη Βίτσα-Ζαγορίου και ήταν πρωτότοκο παιδί του Στέφανου και της Ιπολύτης. Τελείωσε το Δημοτικό και το Ημιγυμνάσιο στη Βίτσα. Τελείωσε τις γυμνασιακές του σπουδές στη Βελλά. Νεαρός έλαβε μέρος στην Εθνική αντίσταση. Μετά την απελευθέρωση στρατεύτηκε και υπηρέτησε στο Στρατό με το βαθμό του λοχία. Στρατιώτης παρακολουθούσε και μαθήματα στην Παιδαγωγική Ακαδημία Λάρισας, απ' όπου πήρε το Απολυτήριο. Διορίστηκε δάσκαλος στην Εκπ/κή Περιφέρεια Ιωαννίνων. Υπηρέτησε αρκετά χρόνια στον Πεντόλακκο, αλλά τόσα στη Μελιά και σε Προάστια των Ιωαννίνων. Επί πολλά χρόνια υπηρέτησε ως βοηθός Επιθεωρητή. Εκλέχτηκε μέλος του Διοικ. Συμβουλίου του Διδ/κού Συλλόγου Ιωαννίνων και επί μια 4ετία εθήτευσε ως Αντιπρόεδρος της Διδ/κής Ομοσπονδίας Ελλάδος. Διακρίθηκε για την αφοσίωσή του στο έργο του, τη σοβαρότητα, το ήθος τη σεμνότητα και τη γλυκύτητα του χαρακτήρα του... Τον διέκριναν η πνευματική ρωμαλεότητα, η ευπρέπεια, η καλосύνη, η συνέπεια και η ορθοπροσύνη. Στο πέρασμά του από τη ζωή, μπόρεσε ν' αφήσει ένα πλούσιο σε περιεχόμενα και μεγάλο σε σημασία έργο. Γι' αυτό οι μαθητές του, οι φίλοι, οι συνάδελφοί του, οι συγχωριανοί του, και όσοι άλλοι από κοντά τον γνώρισαν, θα έχουμε γραμμένη στη μνήμη μας την ξεχωριστή ευγενική του μορφή. Απειρη η αγάπη του για το σύνανθρωπο, για το συγχωριανό, για τον ανήμπορο, για τον έχοντα ανάγκη. Απειρη η αγάπη του για τη γενετήριά του, τη Βίτσα, την οποία κυριολεκτικά ελάτρευε. Ελάτρευε το σπίτι του, το «Καρετσιακό», το τελευταίο στο κεντρικό καλντερίμι που οδηγεί απ' το μεσοχώρι στον Άη Ταξιάρχη και στο ποτάμι, στο οποίο συνόδευε ανελλιπώς και μέχρι το θάνατό της την υπεργήρη μάνα του, την αγαπημένη Ιπολύτη.

Δυναμική και λίαν διεκδικητική η ονμμετοχή του στα κοινά του χωριού μας. Υπέρμαχος της δικαιοσύνης, της εντιμότητας και της πλήρους διαφάνειας σε όλα τα κοινά θέματα και κυρίως στη σωστή εκτέλεση των έργων του χωριού. Όλοι κερδίσαμε από τη συντροφιά του αξεχάστου Τάκη, γιατί, πέραν των άλλων, ήταν πνευματικός με καθαρή και λαμπικαρισμένη σκέψη.

Ήταν πρόσωπο με ανώτερο ήθος. Γι' αυτό και η φυγή του από το μάταιο τούτο κόσμο είναι μία απώλεια δυσαναπλήρωτη. Είναι ένας χαμός, που τον κλαίμε...

Αξέχαστε φίλε Τάκη. Σε μένα έλαχε ο κλήρος, εκ μέρους της οικογενείας σου και των συγγενών σου, εκ μέρους των πιο αγαπητών σου φίλων και συγχωριανών, να σου πω το τελευταίο ΑΝΤΙΟ. Τούτη όμως την ώρα τα χείλη μου δεν μπορούν από τη συγκίνηση να βρουν τα κατάλληλα λόγια. Τι να πω, άλλωστε, όταν οι αρετές, που σε κοσμούσαν, ήταν γνωστές σε όλους μας!!!

Ενα μόνο τελευταίο θα τονίσω: Υπήρξες άνθρωπος της χαράς και όχι της θλίψης και της κατήφειας. Γι' αυτό, σε παρακαλώ, αν εκεί που βρίσκεσαι δίνον αδεία με διανικτέρευση, θα σε περιμένουμε οι φίλοι σου εκεί κάτω απ' τον υπεραιώνιο πλάτανο μας στο μεσοχώρι της Βίτσας, να τσουγκρίσουμε κανένα ποτήρι και να θυμηθούμε τα παλιά...

Ευχόμαστε κάθε παρηγοριά στην αγαπημένη σου σύζυγο, στα παιδιά και εγγόνια σου, στ' αδελφιά σου, στους στενούς συγγενείς και φίλους σου... Το χώμα της Αττικής γης, που σε λίγο, θα σε σκεπάσει...

Νάναι ανάλαφρο, «σαν της βροχής το στάλαγμα», «σαν της ελιάς το φύλλο». Αιώνια σου η μνήμη αξέχαστε φίλε Τάκη.

Όμηρος Βασδέκης

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΒΛΑΣΙΟΥ ΠΑΠΙΓΚΟΥ
ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ ΔΙΟΧΝΩΣ Μ. ΔΑΣΚΑ
Α.Φ.Μ. 090297776

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 2005

ΕΙΔΟΣ ΕΣΟΔΩΝ	ΠΟΣΑ ΚΑΤΑ ΑΡΘΡΑ	ΠΟΣΑ ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟ
Ι. ΤΑΚΤΙΚΑ ΕΣΟΔΑ		
ΚΕΦ. Α' Έσοδα ακινήτων		
Αρθρ.1 Μισθώματα αστικών ακινήτων	8334	
Ενοίκιο από διαμέρισμα Β' ορόφου		
Ενοίκιο από διαμέρισμα Γ' ορόφου		
Ενοίκιο από αγροτεμάχιο	5742	
2) χαρτόσημο ενοικίων	525	14601
ΚΕΦ. Β' έσοδα καταθέσεων		
Αρθρ. 1: τόκοι διαρκών τραπεζικών καταθέσεων	72	72
ΚΕΦ. Γ' ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ		
Υπόλοιπο παρελ. Χρήσης	11066	11066
ΚΕΦ. Δ' εγγυήσεις δημοπρασίας		
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟΝ	ΕΣΟΔΩΝ	25.739

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΗ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

ΕΣΟΔΑ	ΕΥΡΩ	ΕΣΟΔΑ	ΕΥΡΩ
Α' ΤΑΚΤΙΚΑ ΕΣΟΔΑ	14.076	Α' ΤΑΚΤΙΚΑ	5123
Β' ΧΑΡΤΟΕΝΗΜΟ ΕΝΟΙΚΙΩΝ 3,6%	525		
ΕΣΟΔΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ		Β' ΕΣΟΔΑ ΣΥΝ/ΣΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ	2356
ΤΟΚΟΙ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΚΑΤ/ΣΕΩΝ	79	Γ' ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ	4518
Γ' ΥΠΟΛΟΙΠ ΤΡΑΠ/ ΧΡΗΣΗΣ	11066	Δ' ΛΟΙΠΑ ΕΣΟΔΑ	
Δ' ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ		ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	11997
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	25739	ΕΣΟΔΑ	25739
		ΥΠΟΛΟΙΠΟ	13742

ΕΙΔΟΣ ΕΞΟΔΩΝ	ΠΟΣΑ ΚΑΤΑ ΑΡΘΡΟ	ΠΟΣΑ ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟ
Ι. ΤΑΚΤΙΚΑ ΕΞΟΔΑ		
ΚΕΦ. Α' Έξοδα διοίκησης & διαγ/σης περιουσίας		
Αρθρ. 1. ενίσχυση εκδήλωσης Αγίου Βλασίου για πληρωμή εξόδων Ιεροσολών κ.λ.π.	2416	
Αρθρ. 2. Γραφική ύλη		
Αρθρ. 3. Δημόσιευσεις	180	
Αρθρ. 4. Έξοδα δικηγόρων	850	
Αρθρ. 5. Έξοδα λογιστή	500	
Αρθρ. 6. πετρέλαιο κεντρ. θέρμανσης Αγίου Βλασίου	1177	5123
ΚΕΦ. Β' Έξοδα συντήρησης περιουσίας		
Αρθρ. 1. επίσκεψη κ.λ.π. εκκλησίας Αγ. Βλασίου		
Αρθρ. 2. φόροι δημοσίου, δημοτική φόροι κ.λ.π.	1056	
Αρθρ. 3. σύνδεση διαμερίσματος με αποχετευ. Πόλεως		
Αρθρ. 4. συντήρηση διαμερισμάτων	1300	2356
ΚΕΦ. Γ' εκτέλεση υποχρεώσεων και όρων του κλ/τος		
Αρθρ. 1. τέλεση μνημόσυνου του διαθέτη	220	
Αρθρ. 2. αγορά-τοποθέτηση Μεγαφ. Εγκατάστασης	981	
Αρθρ. 3. αγορά ιερ. Στόλων-ευστηγγέλιο και άλλα	3317	4518
ΚΕΦ. Δ' λοιπά έξοδα		
Αρθρ. 1. Αλλαγή σκοπού διαθήκης		
Αρθρ. 2. Έξοδα μη προβλεπόμενα		
ΣΥΝΟΛΩΝ ΕΞΟΔΩΝ		11.977
ΣΥΝΟΛΩΝ ΕΣΟΔΩΝ		25.739
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ ΓΙΑ ΝΕΑ ΧΡΗΣΗ		13742
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ		

Εγνηφισθη
Παρά του εκκλησιαστικού συμβουλίου
Με έσοδα
Υπόλοιπο παρελθόντος χρήσεως
Και έξοδα
Και υπόλοιπο
ΠΑΠΙΓΚΟ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΝ.
ΜΠΑΛΤΑΣ ΘΩΜΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΔΗΜ.
ΣΤΟΥΚΙΑΝΗΣ ΣΠΣ.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

ΕΛΕΝΗ Φ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ
ΣΥΝΤ/ΧΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑ

Είναι βαρύ το χρέος και βουβός ο πόνος που σφίγγει την καρδιά μου την ιερή αυτή στιγμή, για να σε αποχαιρετήσω αγαπημένη μου Ελένη. Έφυγες ήσυχα όπως ήσουν και στη ζωή, άκακη, γλυκειά, γεμάτη καλοσύνη και αξιοπρέπεια.

Τον ίδιο βουβό πόνο νοιώθουν την δύσκολη αυτή ώρα για το θάνατό σου τα αγαπημένα σου παιδιά, που με πολλές στερήσεις, κούραση, αγάπη και πόνο τα μεγάλωσες στα χωριά που υπηρετούσες δασκάλα.

Δούλευες σκληρά και αγόγγυστα, με πόνο και μόχθο τις περισσότερες φορές. Οι κόποι σου δεν πήγανε χαμένοι. Δημιούργησες μια όμορφη και ενάρετη οικογένεια τα δυο σου παιδιά, φροντίζοντας με ιδιαίτερη αγάπη και στοργή για την καλή ανατροφή τους και ένοιωθες για όλα αυτά που έκαμες ικανοποίηση και περηφάνεια.

Μεγάλη ήταν η αγάπη και η καλοσύνη για το σύζυγό σου, ήταν η ανταπόδοση των δικών του αισθημάτων για σένα.

Στα δυο σου παιδιά τα αγαπημένα έδωσες με υπομονή και θέληση τα απαραίτητα εφόδια για να πορευτούν με σιγουριά τον δύσκολο δρόμο στον αγώνα της ζωής.

Οι κόποι σου αγαπημένη μου Ελένη, δεν πήγανε χαμένοι. Τα παιδιά σου σπούδασαν, αποκαταστάθηκαν και δημιούργησαν δύο αξιοζήλευτες οικογένειες. Η ικανοποίηση και η υπερηφάνεια σου για τα παιδιά σου, ήταν ακόμη μεγαλύτερη. Η αγάπη για την γυναίκα του παιδιού σου και η λαχτάρα για τα αγαπημένα σου εγγονάκια ήταν απεριόριστη και απέραντη.

Όλοι στεκόμαστε βουβοί και αμίλητοι γύρω από το σεπτό σου σκήνωμα με βαθύ πόνο και θλίψη που ραγίζει τις καρδιές μας, για να σε αποχαιρετήσουμε στο μεγάλο και αγύριστο ταξίδι σου.

Στα χρόνια της συζυγικής μας ζωής, ένοιωσα τον αδαμάντινο χαρακτήρα σου, την αξιοπρέπεια σου, την απροσμέτρητη αγάπη σου για μένα, την καλοσύνη σου και την ανεξικακία σου.

Φεύγεις τώρα για πάντα από κοντά μας. Να είσαι ήσυχη όμως, γιατί εξετέλεσες με τον καλύτερο τρόπο το έργο σου, σαν μητέρα των παιδιών σου, σαν καλή γιαγιά των εγγονών σου και σαν καλή και ενάρετη σύζυγο.

Τα παιδιά σου και τα εγγόνια σου σε αγαπούσαν απεριόριστα. Αυτό φανερώνει ότι πέτυχες με τον καλύτερο τρόπο τον σκοπό στη ζωή σου.

Τώρα αυτή την ώρα που η ψυχή σου φτερουγίζει ανάμεσα μας, υποσχόμαστε να κρατήσουμε βαθιά μέσα στην καρδιά μας, την γλυκειά σου μορφή, την αγάπη σου και την καλοσύνη σου.

Δυστυχώς όλα τελειώνουν γρήγορα, χωρίς να τα καταλάβουμε κι εγώ τώρα μόνος μου πρέπει να πορευτώ, σε αυτόν το αέναο κύκλο που λέγεται ζωή, έχοντας για συντροφιά τις αξέχαστες αναμνήσεις που έζησα μαζί σου.

Αυτά τα λίγα λόγια είναι το μοιρολόι της πικραμένης μου ψυχής, για το χαμό σου, αγαπημένη μου Ελένη.

Καλό σου ταξίδι και καλή αντάμωση. Να είναι ελαφρό το χόμα σου που θα σε σκεπάζει.

Αιώνια σου η μνήμη.

Ο σύζυγος: Φίλιππος Ν. Νικολαΐδης

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο σύζυγος Φίλιππος Νικολαΐδης, τα παιδιά Νικόλαος και Ανθούλα Νικολαΐδη και η εγγονή Μαριέττα Νικολαΐδη, ευχαριστούν θερμά, όσους συμπαράσθηκαν και συμπόνεσαν στο βαρύτατο πένθος, για το θάνατο της αγαπημένης τους συζύγου και μητέρας και γιαγιάς **Ελένης Νικολαΐδη** συντ/χου δασκάλας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΝΩ ΠΕΔΙΝΑ

Συγχαρητήρια

— Ο δικηγόρος Γεώργιος Χ. Καραγιάννης γιος της Πανωσοδενιώτισσας Ευτέρπης Τσιγαρά κατόπιν επιτυχών εξετάσεων εισάγεται στη Σχολή Δικαστικού σώματος. Τον εκλεκτό επιστήμονα και τους φίλους γονείς θερμά συγχαρητήρια και εις ανώτερα.

Ελένη Δουβλίη

ΑΝΩ ΡΑΒΕΝΙΑ

Νέοι επιστήμονες

— Ο Λάζαρος του Θανάση Καλογιήρου και της Δέσποινας Ταπακούδη πήρε το πτυχίο του από τη Σχολή Καλών Σχολών στην Αθήνα. Στο φουαγιέ του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Ιωαννιτών γίνονται τα εγκαίνια προσωπικής του έκθεσης στις 15 Μαρτίου 2006, ημέρα Τετάρτη και ώρα 7 μ.μ. και η διάρκεια της θα είναι μέχρι 30 Μάρτη του 2006. Συγχαρητήρια θερμά και σ' ανώτερα.

Θάνατοι

— Η καλωσυνάτη πανωραβενιώτισσα **Κούλα**, σύζυγος του 93χρονου Σταύρου **Οικονόμου**, αναπαύτηκε για πάντα στην Αθήνα, όπου έμενε, πριν από λίγο καιρό. Θερμά Συλλυπητήρια στους οικείους της.

Ήρθε όμως άσχημο χαμπερί και από τη Γερμανία. Η Ρίκη των αείμνηστων Νικόλα και Πανάγιωσ Μπούσια και ο Γερμανός σύζυγός της έχασαν τον 25χρονο γιο τους. Ο Θεός να αναπαύσει την ψυχούλα του, να απαλύνει τον πόνο τους.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΑΡΙΣΤΗ

Γεννήσεις

— Στον αγαπημένο μας ανηψιό και ξάδερφο **Κωστάκη Γ. Ζαχάρη** και τη σύζυγό του, που απόκτησαν το πρώτο τους παιδί, μια υγιέστατη κορούλα, ευχόμαστε να τους ζήσει και να τη χαρούν και νυφούλα. Βασίλης-Βούλα Κοντοκάλη Δημήτρης-Μαρία Δήμου

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ

Γεννήσεις

— Η δικηγόρος **Ελισσάβητ** Χρήστου **Κρανά** και της Σταθούλας Καραγιάννη και ο αξιωματικός **Σπύρος Διαμαντίδης** χάρισαν στο Χρηστάκι τους στα Γιάννενα μια χαριτωμένη αδελφούλα στις 12 Δεκέμβρη του 2005. Να τους ζήσει με υγεία, ευτυχία και χαρά.

Συγχαρητήρια

— Θερμά συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία στη δικηγόρο **Ελισσάβητ Χρ. Κρανά** που διορίστηκε υπάλληλος στην Περιφέρεια Ηπείρου.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

Αρραβόνες

— Στις 21-1-06 ένα χαριτωμένο νέο ζευγάρι επισημοποίησε το δεσμό του, ενώπιον των οικογενειών του. Ο **Βασίλης Λούπας** του Φαίδωνα Λούπα και της Γαλάτειας Σιάκα και η **Πανα-**

γιώτα Σταύρου του Ιωάννη και της Ευαγγελίας Σταύρου έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου. Στο παραπάνω ζευγάρι ευχόμαστε «καλά στέφανα» και να είναι πάντα ευτυχισμένοι.

Στους γονείς του ζευγαριού να δουν τα παιδιά τους προκομένα και να ικανοποιήσουν όλες τις προσδοκίες τους και να χαρούν γρήγορα και στα άλλα τους παιδιά.

Η οικογένεια Αναστασίου και Ιωάννας Μπουκουβάλα

Θάνατοι

— Στις 16 Μαρτίου πέθανε και κηδεύτηκε στο χωριό της, πλήρης ημερών η **Ευθαλία Τσολάκη**.

Στο μοναχογιό της και φίλο μας Φρίξο, στοργικός συμπαραστάτης της ως τα βαθειά γεράματα της, θερμά συλλυπητήρια.

«Το Ζαγόρι μας»

Συλλυπητήρια

— Η οικογένεια Μιχάλη Κομπάρου εκφράζει τα θερμά της συλλυπητήρια στη **Θέκλα Φούρκα**, που βρίσκεται στην Αμερική, για το θάνατο της αδελφής της **Ευθαλίας Δ. Τσολάκη**.

ΒΙΤΣΑ

Συγχαρητήρια

— Στον αγαπητό **Αλέξανδρο Σφάγγο** που πήρε το πτυχίο από τη Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών του Εθνικού Μετσόβειου Πολυτεχνείου, εγκάρδια συγχαρητήρια και πάντα επιτυχίες.

Φ.Β.

Θάνατοι

— Έπειτα από μακροχρόνια ασθένεια στις 11 Μαρτίου πέθανε σε νοσοκομείο της πόλης μας και κηδεύτηκε την επομένη στον Άγιο Νικόλαο Κοπάνων η δασκάλα **Ελένη Νικολάου Νικολαΐδη**. Στο σύζυγό της Φίλιππα και τα παιδιά της εκφράζουμε τα βαθύτατα συλλυπητήριά μας.

Φ.Β.

«Το Ζαγόρι μας»

— Στην Αθήνα πέθανε και κηδεύτηκε ο ανεψιός μας **Δημήτριος Σ. Καρέτσης**. Στη σύζυγό του, τα παιδιά του, σ' αδέρφια του και λοιπούς συγγενείς, εκφράζουμε τα βαθύτατα συλλυπητήριά μας.

Κούλα - Φίλιππας

— Στην οικογένεια τα θερμά συλλυπητήρια και από «Το Ζαγόρι μας».

Συλλυπητήρια

— Για το θάνατο του αγαπητού συγγωριανού μου, γείτονα και συμπολεμιστή **Δημήτριου Καρέτση**, τα θερμά μου συλλυπητήρια στη σύζυγό του, τα παιδιά του και όλους τους συγγενείς του.

Νεοπτόλεμος Βασδέκης

— Για το θάνατο της **Ελένης Νικολαΐδη** θερμά συλλυπητήρια στο σύζυγό της **Φίλιππα** και τα παιδιά της. Οικογ. Νεοπτόλεμου Βασδέκη

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ευχαριστήρια

— Όλους όσους με συλλυπήθηκαν για το θάνατο της νύφης μου (σύζυγο του αδερφού μου) **Σπυριδούλα Σ. Βασδέκη**, παρευρέθηκαν στην κηδεία της και προσέφεραν χρηματικά ποσά στη μνήμη της **ευχαριστώ θερμά**. Νεοπτόλεμος Βασδέκης

ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ

Μνημόσυνο

— Στις 19 Φλεβάρη του 2006 έγινε το 40νθήμερο μνημόσυνο της **Καλλιόπης Κουνάδου** στον Ιερό Ναό Περιβλέπτου Ιωαννίνων. Θερμά συλλυπητήρια στο Βρυσοχωριτή σύζυγο, παιδιά, εγγόνια και λοιπούς συγγενείς της.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΓΡΕΒΕΝΙΤΙ

Θάνατοι

— Πέθανε και κηδεύτηκε στο νεκροταφείο Ζωγράφου στην Αθήνα η **Έρα Βρανούση**, σύζυγος του αείμνηστου και γνωστού Ζαγορισιού **Λεάνδρου Βρανούση**. Γόνος ελληνικής οικογένειας της Αιγύπτου, σπούδασε ευδόκιμα στο Ιστορικό Τμήμα της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και συγκαταλέχθηκε στα πρώτα στελέχη του Κέντρου Βυζαντινών Ερευνών/ΕΙΕ. Διετέλεσε καθηγητής στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο και στο ΑΠΘ. Υπήρξε μια ταλαντούχα μελετήτρια της βυζαντινής ιστορίας, στην οποία είχε ήδη εξειδικευθεί από τα φοιτητικά της χρόνια. Πολύγλωσση, είχε εύκολη την πρόσβαση στη διεθνή βιβλιογραφία και η φιλολογική της κατάρτιση της επέτρεπε να επιδοθεί με επιτυχία στην έκδοση και κριτική επανέκδοση πληθώρας βυζαντινών πηγών. Τις πολλές βυζαντινολογικές της εργασίες χαρακτηρίζει μια ιδιόζουσα ευρηματικότητα, που προσδίδει ιδιοπρόσωπο τόνο στις ερμηνείες της». Ας είναι αιώνια η μνήμη της.

«Το Ζαγόρι μας»

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ

Συγχαρητήρια

— Στον υιό μας **Τζόκα Βασίλειο** από Ελαφοτόπου Ζαγοριού που επώρτυσε στους αγώνες πυγμαχίας των Ενόπλων Δυνάμεων, στις 25-6-2005 στην κατηγορία του, εκφράζουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια και τις ευχές για υγεία, προκοπή, πρόοδο και επιτυχίες στη ζωή και στους αγώνες.

Οι γονείς του

Ιωάννης και Ουρανία

Ο αδελφός του Αποστόλης

— Το Δ.Σ. της Ενώσεως Αποδήμων Ελαφοτόπου εκφράζει τα ειλικρινή του και θερμά συγχαρητήρια στον φίλο πατριώτη, Ζαγορισιο Βουλευτή Β' Αθηνών, **Λευτέρη Ζαγορίτη**, επί τη εκλογή του σαν Γ. Γραμματέα, της Κεντρικής Επιτροπής της Νέας Δημοκρατίας.

Συλλυπητήρια

— Το Δ.Σ. της Ενώσεως Αποδήμων Ελαφοτόπου εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια στον αγαπητό φίλο μας **Πολύβιο Καρρά**, Πρόεδρο του Πολιτιστικού Συνδέσμου Ζαγορισιών

στα Γιάννενα, για το θάνατο του αγαπημένου του πατέρα.

— Στον αγαπητό μας ξάδερφο **Κώστα Βλαστό** και στα παιδιά του, για το θάνατο της πολυαγαπημένης του συζύγου και μητέρας **Αικατερίνης**, εκφράζουμε τα βαθύτατα συλλυπητήριά μας.

Κούλα-Φίλιππας

ΚΗΠΟΙ

Συλλυπητήρια

— Για τον αδόκητο θάνατο του **Διονύση Σέρβου** γαμπρός της Ελένης Ανθοπούλου θερμά συλλυπητήρια σ' αυτήν και στη σύζυγό του Βικτωρία.

Ευαγγελία Δέρβα

Συγχαρητήρια

— Την αγαπημένη μας ανηψιά **Λίτσα Χαράλ. Παππά**, εγγονή των θείων μας Γιάννη και Λίτσας Τσεκούρα, που έλαβε το πτυχίο της στον ελάχιστο δυνατό χρόνο από το Τμήμα Μεθοδολογίας, Ιστορίας και Θεωρίας της Επιστήμης του Παν/μίου Αθηνών, συγχαίρουμε θερμά και της ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Κώστας και Αμαλία Οικονόμου

— Τον αγαπημένο μου εγγονό **Βαγγέλη Κων/νου Οικονόμου**, που αναγορεύτηκε με άριστα Διδάκτωρ της Ιατρικής Σχολής του Παν/μίου Ιωαννίνων στον Τομέα Μικροβιολογίας, συγχαίρω με όλη μου την καρδιά και του εύχομαι καλή σταδιοδρομία. Είμαι βέβαιος πως κοντά στη δική μου χαρά αγαλλιάζει και η ψυχή της γιαγιάς του Μίνας, καθώς εκπληρώθηκε, δυστυχώς μετά το θάνατό της, η επιθυμία της.

Ο παππούς

Βαγγέλης Βλαχόπουλος

ΚΟΥΚΟΥΛΙ

Γεννήσεις

— Ο **Λάζαρος** του αείμνηστου Ανδρέα και της Γιάννας **Χαντζάρα** και η **Μαριάννα** του Γεωργίου και της Αρίστεας **Παπακωνσταντίνου** την Τετάρτη 23 Φλεβάρη του 2005 στα Γιάννενα έγιναν γονείς ενός χαριτωμένου κοριτσιού. Να τους ζήσει.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

Συγχαρητήρια

— Η Αδελφότητα Κουκουλιωτών «Ευγένιος Πλακίδας» με ιδιαίτερη χαρά και υπερηφάνεια πληροφορηθήκαμε την εκλογή του συγγωριανού μας **Λευτέρη Ζαγορίτη**, Βουλευτή της Β' Αθηνών, στη θέση του Γενικού Γραμματέα του κόμματος της «ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ». Του ευχόμαστε καλή επιτυχία στο έργο του και είμαστε σίγουροι ότι και από το νέο του πόστο θα συνεχίσει να εργάζεται με σοβαρότητα και υπευθυνότητα όπως έπραξε μέχρι σήμερα.

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος: Αχιλλέας Μακρής

ΜΑΝΑΣΗ

Θάνατοι

— Στις 23 Φεβρουαρίου 2006 «έφυγε» αδόκητα ο συμπατριώτης μας **Γεώργιος Καρράς** σε ηλικία 81

να είναι υγιής και να αποτελέσει δυνατό κρίκο οικογενειακής ευτυχίας.

Δ.Α.Γ.

ΣΚΑΜΝΕΛΙ

Θάνατοι

— Η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου Ζαγορισιών Λάρισας «ΟΙ ΡΙΖΑΡΗΔΕΣ» εκφράζουν τα συλλυπητήρια στη μητέρα Χρυσούλα και την οικογένεια Μάνου Κάγγα για το θάνατο της αγαπημένης τους ΒΑ:ισσας Κάγγα.

Θερμά συλλυπητήρια και από «Το Ζαγόρι μας».

ΤΣΕΠΕΛΟΒΟ

Γεννήσεις

— Το **ζεύγος του παπα-Νικολάου Καξίρα** εφημερίου Τσεπελόβου και της **πρεσβυτέρας Σωτηρίας Γκουβέλη** απέκτησαν το τρίτο παιδί τους, ένα υγιέστατο αγοράκι.

— Η **Όλγα Τσουμάνη** και ο **Νίκος Δήμου** απέκτησαν το τρίτο παιδάκι τους το Φλεβάρη του 2006.

— Πρωτότοκο αγοράκι απόκτησαν η **Αριστέα Κοντού** και ο **Γιώργος Σουλτάνης** στις 28 Φλεβάρη 2006.

Να ζήσουν τα νεογέννητα

Δέσποινα Γκερλέ

Θάνατοι

— Η καλωσυνάτη καλονοικοκυρά **Βασιλική**, 80 ετών, **χήρα Τάσου Δουβαλή** από τις 22 Φλεβάρη του 2006 αναπαύεται στον Άη Θανάση Τσεπελόβου. Ελαφρύ το χόμα που την σκέπασε. Θερμά Συλλυπητήρια σ' όλους τους συγγενείς...

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ - ΔΩΡΕΕΣ

ΑΡΙΣΤΗ

Για τις ανάγκες της εκκλησίας του Αγίου Νικολάου Αρίστης, οι παρακάτω έδωσαν τα εξής ποσά:

— Η **οικογένεια Αρη και Μαριλούς**

Ζώη ευρώ 300

— Η **Ευδοξία Τζιότζιου** ευρώ

20,00

— Επίσης η **οικογένεια Αικατερίνης Φωτ. Πέτσα** έδωσε ευρώ (70) εις

μνήμη Σπύρου Αθανασιάδη, γαμπρού

της αείμνηστης Ευδοκίας Δέλλια,

από το Παπίγκο.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους θερμά

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους θερμά

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους θερμά

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους θερμά

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους θερμά

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους θερμά

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους θερμά

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους θερμά

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους θερμά

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους θερμά

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους θερμά

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους θερμά

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους θερμά

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους θερμά

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους θερμά

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους θερμά

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους θερμά

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους θερμά

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους θερμά

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους θερμά

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους θερμά

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους θερμά

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους θερμά

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους θερμά

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους θερμά

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους θερμά

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους θερμά

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί όλους θερμά

δέκη

Φίλιππος Βαταβάλης
Οικογ. Μιράντας Βασδέκη Χαντζαρόπουλου

Οικογ. Λάμπρου Μπιτσαβά

» Όμηρου Β

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ - ΔΩΡΕΕΣ

της αδελφού Δημήτρη, προσφέρει το ποσόν των 50Ε, για έργα συντήρησης και ανάπλασης της εκκλησίας της Παναγίας στον Ελαφότοπο.

— Η κα **Αγλαΐα Λευτεριώτου**, ακούραστη συμπαραστάτης οικονομικά στο δύσκολο έργο της Ενώσεως Αποδήμων πρόσφερε **600Ε** στην κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας μας, που πραγματοποιήθηκε στο Ξενοδοχείο OSCAR, την Κυριακή, στις 29 του Γενάρη.

Το 2006 να σου δίνει δύναμη και χαρά κα Αγλαΐα.

ΚΑΛΟΥΤΑ

Η Ι. Μονή Βισκοκού Καλουτάς ευχαριστεί τους:

Έφη και Θεανώ Σακελλαρίδη, Μαργαρίτα και Τάκη Σακελλαρίου, Λίτσα, Λίλη και Μαργαρίτα Λήτου, Αγγελική Μανοπούλου, Ιουλία Σακελλαρίου, Μαρία Αλεξίου, Ξενοφώντα Σακελλαρίου, Λίλα Δελγιάννη, Και τον «Πολιτιστικό Σύλλογο Καλουτάς» για τις δωρεές τους στη **μνήμη της Ελευθερίας Βίκα**

Επίσης τους: Γιώργο, Λίλη, Ορφέα και Αριάδνη Θυφρονίτη, Ιουλία Σακελλαρίου, Ντίνο και Έλσα Βίκα, Έλλη και Πάτροκλο Σακελλαρίου, Ξενοφώντα Σακελλαρίου και τον «Πολιτιστικό Σύλλογο Καλουτάς» για τις δωρεές τους στη **μνήμη του Τάκη Σακελλαρίου** μέλους της Μοναστηριακής μας Επιτροπής και επί δεκαετίες ψυχή του Μοναστηριού μας.

Από την Μοναστηριακή Επιτροπή **ΚΑΤΩ ΣΟΥΔΕΝΑ**

— Για τις εργασίες Αγίου Αθανασίου

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ

— Ο **Φίλιππος Νικολαΐδης** προσέφερε το ποσό των 100 ευρώ στην μνήμη της αγαπημένης του συζύγου Ελένης.

— Η **Μαίρη Βαζάκα-Γεωργιάδου** προσέφερε το ποσό των 50 ευρώ στη μνήμη του ανεψιού της Δημητρίου Καρέτση.

— Η **Θεανώ και ο Κούλης Παντελής** προσέφεραν το ποσό των 50 ευρώ στη μνήμη του ανεψιού τους Δημητρίου Καρέτση.

— Ο **Φίλιππος Βαταβάλης** προσέφερε το ποσό των 50 ευρώ στην μνήμη της Αικατερίνης Βλαστός και του Δημητρίου Καρέτση.

— Η **Μαίρη Βαζάκα-Γεωργιάδου** προσέφερε το ποσό των 50 ευρώ στην μνήμη της Ελένης Νικολαΐδου.

— Ο **Ράπτης Ηλίας** προσέφερε το ποσό των 45 ευρώ.

— Ο **Τσίλης Απόστολος** προσέφερε το ποσό των 20 ευρώ.

— Ο **Μιχάλης Κομπάρης** αντί στεφάνου στη μνήμη Ευθαλίας Δ. Τσολάκη 20 ευρώ.

Το Δ.Σ. της ΙΛΕΖ ευχαριστεί θερμά.

ου Κ. Σουδενών ο **Γιάννης Κατσάνος** προσέφερε το ποσό των 100Ε.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί θερμά

— Η παιδιάτρος **Βάνα Βούρδα** στη μνήμη του συζύγου της **Φώντα**, προσφέρει στο Σύλλογο του χωριού για τις δραστηριότητάς του 200 ευρώ.

Το Δ.Σ. ευχαριστεί θερμά.

ΜΟΝΟΔΕΝΔΡΙ

— **Εις μνήμην** της λατρευτής μας θείας **Βασιλικής Τσάντη** η **οικογένεια**

Σπυρίδωνος Τσάντη προσέφερε το χρηματικό ποσό των διακοσίων -200- ευρώ για τη συντήρηση του Ιερού Ναού των Αγίων Πάντων Μονοδενδρίου.

ΦΡΑΓΚΑΔΕΣ

— Αντί στεφάνου, **εις μνήμην Ευγενίας Φανίκα** κατατέθηκαν εις Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Φραγκάδων οι παρακάτω δωρεές: Οικογ. Ανδρέα Φανίκα 50Ε, Ευθαλία Γιώτη (Λούσιω) 50Ε, Κίμων Βαϊράμης 50Ε, Γιώργος Γραβάνης 50Ε, Καλύβας Ιωάννης 50Ε, Μαρία Πετρέλη 20Ε, Οικ. Οικονομίδη & Ν. Σιατούφη 20Ε
Η Εκκλ. Επιτροπή ευχαριστεί

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΥΡΩ 100

Γιαννόπουλος Θεόδωρος
Δούβλης Ελευθέριος
Γεωργιάδου Φωτεινή

Δολάρια 100 (Καναδάς)

Ράπτης Θωμάς

ΕΥΡΩ 55

Ράπτης Ηλίας
Τσουμάνης Δημήτριος

Δολάρια 50

Ζαχάρη-Σταματοπούλου Χαρά
Βαζάκα-Παντελή Θεανώ

ΕΥΡΩ 50

Τζουριάδης Πέτρος
Σκλάβη Λίτσα Αγλαΐα
Σφάγγος Άλκης
Σφάγγος Κων/νος
Βαζάκα-Γεωργιάδου Μαίρη

ΕΥΡΩ 45

Τζαρδής-Παραβάντη Νάντια

ΕΥΡΩ 40

Στάθης Γεώργιος
Παλιάτσος Αθανάσιος
Κάβγια Όλγα
Νικολαΐδης Φίλιππος

ΕΥΡΩ 35

Δάψη-Τζαφλίδου Μαίρη

ΕΥΡΩ 30

Τόλη Μαρίκα
Τζουριάδης Ελένη
Οικονόμου Αμαλία

ΕΥΡΩ 25

Χριστοδούλου Ουρανία
Καψάλης Λάζαρος
Καίσαρη Θεοδούλα
Δάλλας Κων/νος
Ανθοπούλου Ελένη
Μαλετοΐδη Ουρανία
Ράδη-Μπιτζούνη Μαργαρίτα
Σολδάτου Ανδρομάχη
Τραγουλιάς Ανδρέας
Σκούρου Ευάγγελος
Ρίζος Γεώργιος

ΕΥΡΩ 20

Σινάνης Άγγελος
Λέχος Μιχαήλ
Ντιναλέξης Αλκιβιάδης
Κωστάκης Απόστολος
Δούβλης Πέτρος
Κασούμη Βιβή
Καφέτσιου-Κων/νίδου Βασιλική

Παγούνη-Μυστηροπούλου Μάγδα
Παπακώστα-Φίλου Μαίρη
Καρπούζη Μαριγώ
Καρπούζης Χαρίτων
Καππά-Βολιώτη Νινέτα
Παπακωστίδης Γιώργος
Σαρέας Ελευθέριος
Λαμπρίδης Δημήτριος
Δριγκοπούλου Ιωάννα
Τσαπάρη-Καραπαναγιωτίδη Ευδοξία
Μανδαλά Αριάδνη
Αποστολίδης Κων/νίνος
Φωτέσιος Κων/νίνος
Γενναΐδου-Μαρουλίδου Ελένη
Τσεκούρα Έλλη
Πασχάλη Αγγελική
Χρόνη Αριστέα
Χρόνη-Παππά Μαρίκα
Καραπιδάκη-Παππά Αμαλία
Καρπούζη Ευτέρπη

ΕΥΡΩ 15

Τσίγα Αναστασία
Σταμούλη Λούλα
Τότσα Ιοκάστη
Αναγνωστάκη Κλεοπάτρα
Παπανικολάου Ιωάννης
Κοντογιάννη Ευγενία
Πετρέλη Μαρία
Τσένης Πύρρος
Ζωΐδη Θάλεια
Τσιρώνης Λύσανδρος
Τσουμάνης Παύλος
Τάφα Δέσποινα
Καρβούνη Γεωργία
Ρούντας Βασίλειος
Ζούκη-Γκούρη Νίκη
Ζούκης Ιωάννης
Δούβαλη-Καραγιάννη Ιουλία
Παπιγκιώτη Χρυσούλα
Χαρίσης Κων/νος
Κέντρος Νικόλαος
Σοφianoπούλου Σμαράγδα
Κώστας Γεώργιος
Τόμος Δημήτριος
Μητσιμάρης Δημήτριος
Ζινδριλής Χριστόδουλος
Ζινδριλής Γεώργιος
Ιγνατιάδης Γεώργιος
Γκούρη Ανθούλα
Καρράς Νικόλαος

ΕΥΡΩ 10

Μήλιος Σπύρος
Καβάγιας Γιώργος
Ντιναλέξη Μαρία

ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ

Ιδρυτής:

ΚΙΜΩΝ ΚΥΡΙΑΖΗΣ

★

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ:

ΙΣΤΟΡΙΚΗ

ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ ΣΤΑΘΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΒΑΡΖΩΚΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
ΤΖΙΟΒΑΣ ΦΡΙΕΣΟΣ
ΤΣΑΟΥΣΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ

★

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ

ΑΠΟ ΤΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΓΚΕΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Πρόεδρος

ΝΤΙΝΑΛΕΞΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Α' Αντιπρόεδρος

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΑΒΒΑΣ

Β' Αντιπρόεδρος

ΤΖΙΟΒΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

Γεν. Γραμματέας

ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Ταμίας

ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΚΑΛΛΥ

Μέλος

ΖΑΧΑΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Μέλος

Αριστίνδην μέλη:

ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ-ΔΟΥΒΛΗ ΕΛΕΝΗ
ΣΥΚΙΩΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

ΒΑΚΑΜΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΚΙΚΟΠΟΥΛΟΣ ΜΕΝΕΛΑΟΣ
ΜΕΡΤΖΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΡΕΜΟΥ-ΤΣΟΥΠΗ ΜΑΡΙΑ
ΣΚΟΥΡΤΗ ΕΛΕΝΗ
ΥΦΑΝΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

★

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ, ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Περιοδικό «Το ΖΑΓΟΡΙ μας»

Σίνα 4 Ιωάννινα 454 44

και Μυροπωλείο

ΚΑΛΛΥ ΚΥΡΙΑΖΗ

Λόρδου Βύρωνος 21

Τηλ. 26510 26266

Ιωάννινα 45444

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εσωτερικού 15 ΕΥΡΩ

Εξωτερικής 40 ΕΥΡΩ

Εκτός Ευρώπης 50 \$ ΗΠΑ

ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗ

ΡΟΥΛΑ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

★

Τυπογραφεία:

Γ. ΔΟΥΒΛΗΣ - Ε. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

28ης Οκτωβρίου 41 (Στοά Καμπέρη)

Τηλ. 26510 20544 - 26510 27845

Ιωάννινα 454 44